

Naročnina listu: ==
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . " 5.—
 Četrť leta . . . " 2.50
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ==
 Celo leto . . . K 15.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 ::::: popust. :::::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Velikanska borba z Rusi.

Avstrijci ujeli 29.000 Rusov. — Nemci ujeli 40.000 Rusov. — V Galiciji boji ob Dunajcu. — Przemysl odbija vse napade. — V Karpatih se nadaljujejo boji. — Zmaga nad Srbi pri Lazarevcu. — Naši stoje pred Užicami. — Na Francoskem položaj neizpremenjen. — Turki poročajo o zmagah. — Japonci bodo baje pomagali Rusom. — Portugalska se udeleži vojske.

Pruski zgled.

Berolin, dne 24. novembra.

Pruska vlada je dovolila, da se sme poučevati veronauk v poljskem jeziku na vseh ljudskih šolah poljske kronovine Poznanjske.

Italija.

**Italijanski poslanik na Dunaju
 nujno odpotoval v Rim.**

Dunaj, dne 24. novembra.

Italijanski poslanik na dunajskem dvoru, vojvoda Avarna, je dne 22. novembra v nujnih zadevah odpotoval v Rim.

Trosporazum vabi Italijo.

Iz Rima poročajo: Tu se vršeče konference italijanskih veleposlanikov na evropskih dvorih budijo napeto pozornost. Splošno se zatrjuje, da gre za odločilna posvetovanja. Pod predsedstvom ministrskega predsednika Salandre so se italijanski diplomati opetovano sestali. V političnih krogih se zatrjuje, da je veleposlanik Imperiali prinesel iz Londona konkretno ponudbo Anglije, ki vsebuje ogromne koncesije, ako bi se Italija pridružila trojnemu sporazumu.

Vojaške priprave v Italiji.

Te dni se je od italijanske vlade razglasilo, da odpušča rezerviste in sicer, da se je ravno kar vrnil domov letnik 1890. Mnogi so iz tega sklepali, da se je italijanska vlada prepričala o nepotrebnosti oboro-

ženja in da je vsled tega njena nevtralnost zagotovljena. O nevtralnosti nočemo govoriti, ker ne smemo, ampak javnost je treba opozoriti, da je razglas italijanske vlade sicer res izčen, a ni popoln. Vladne razglase mora človek znati čitati. Res je, da so Italijani dne 15. t. m. odpustili 60.000 mož, a takoj so jih nadomestili z mladimi rekruti letnika 1895, skupno 170 tisoč do 180 tisoč. Italija je za vsak slučaj pripravljena.

Pet novih italijanskih artilerijskih polkov.

Italijanski kralj je podpisal dne 19. t. m. dekret, ki odreja ustanovitev pet novih artilerijskih polkov. Novi polki se ustanove 1. maja 1915, za kar se postavijo potrebne svote že v proračun prihodnjega leta. Polki dobe številke 29, 31, 33, 34 in 35. Njih sedež bo v Veroni, Bassanu, Jakinu in Bariju.

Denarne priprave v Italiji.

Borze v Italiji so zaprte. S posebnim dekretom je plačevanje obveznosti v terminkih kupcijah mobilarnih vrednosti odloženo. Povprečni kurz državnih in od države jamčenih papirjev kakor tudi hipotekarnih zastavnih listov bosta določevala, dokler bodo borze zatvorene, finančni in poljedelski minister.

Italija prepoveduje izvoz.

Na podlagi vladne odredbe je na novo prepovedano, izvažati: cink, antimon, med, rude, les, salpeter, terpeninovo olje, cunjje, volnene odpadke, vazelin, ter, železne odpadke, jeklo, lito železo; nadalje slanino, svinjsko mast, mangan, kosti, rogove, azbest itd.

Italija in vojska.

„Frankfurter Zeitung“ piše: Poročali smo že, da so se italijanske demokratske, radikalne in reformirane socialistične stranke zedinile za bojno propagando. Kdor ne pozna Italije, bi sklepal iz tega, da je Italija že pod orožjem in pripravljena stopiti v vojsko. Temu pa ni tako. Tri četrtine Italijanov želi miru. Ugodno je tudi uplival papežev poziv na katoličane, naj z vsemi silami delujejo na to, da ostane Italija nepristranska. Važno je, da so se trgovski in industrijski krogi izrekli za nepristranost. Nadalje spadajo k mirovni stranki tudi italijanski delavci s svojimi, po celi Italiji razprostrtimi močnimi organizacijami.

Italija in „sveta vojska“.

V Angliji, Rusiji in Franciji se sodi, da razglasitev „svete vojske“ ne bo imela nobenega uspeha, da bo brez sledu izdonela v afrikanke brezmejne puščave. V Italiji pa nasprotno vlada strah pred naslednjo „sveto vojsko.“ Ako bi namreč navzlic obljubi iz Carigrada, da se to ne bo zgodilo, izbruhnila v Libiji ustaja, bi bila Italija prisiljena, da odpošlje večino svojega brodograjskega in svoje armade v Afriko proti mohamedancem. Potem pa bi Italija ne mogla več uplivali na dogodke v Evropi, in vendar je njena gizada želja, da bi v sedanjih časih igrala ono ulogo, ki jo je igrala Rumunija ob koncu balkanskih vojsk.

Italija pošilja v Libijo vojaštvo.

Rim, dne 24. novembra.

„Gazetta del Popolo“ piše, da je prepričana, da bodo skušali egiptovski mohamedanci dvigniti Cirenaiko k vstaji. Načrt Enver-paše je, doseči za kedriva popolno politično neodvisnost na egiptovskem prestolu. Italija pa mora med tem zatreti vsako mohamedansko gibanje v Libiji. V ta namen se bo opustil prvi

LISTEK.

Kdo bo boter?

Priredil Al.

Pri „grozdu“ so bili zbrani vsi možje pri kupci vina. Pogovarjali so se o za drugi dan napovedanem krstu.

„Bežan“, reče župan pri njem sedečemu kmetu orjaške postave „pri tebi hočem biti jaz boter, če bo kedaj treba!“

Za trenotek je vse utihnilo. Zresnil se je ob raz nagovorjenega, vsi so se radovedni ozrli nanj. Bežan ni takoj odgovoril; vsem je bilo znano, da je njegov pred petimi leti sklenjeni zakon na njegovo največjo žalost dozdej ostal brez otrok. Ali je županova ponudba resno menjena, ali pa ga je hotel samo podražiti ali zbadati? Zato vprašujoče pogleda on župana; toda resen in miren je ostal župan.

„Dobro, sprejemem tvojo ponudbo!“

„Živijo, velja!“ reče župan in krepo si sežela v roki, da potrdita pogodbo.

Kmalu nato se Bežan poslovi. Tudi na poti domov je mislil na to zadevo. Ali mu je župan iz naklonjenosti in prijateljstva stavil to ponudbo, ali tiči v njej zanj prikrito zaničevanje? Sklenil pa je, da ženi o tem ničesar ne razodene. Zakaj bi se brez potrebe dotikal rane, zaradi katere je bridko trpelo njeno srce. On sam hoče moško nositi svojo nesrečo.

Leto dni je minilo od tistega večera, ko se naenkrat raznese glas po vasi, da bo Bežan dobil potomca. Ljudje so privoščili vrlému možu to veselje; njemu pa se je odvalil kamen od srca.

Nekega dne je šla žena v sosednjo vas obiskat svoje stariše. Veselega srca pride domov.

„Pomisli, Martin“, reče mož, „stric Mirko se je ponudil za botra najinemu otroku. „Ako bode deček“, je rekel, „in ostane živ ter se bo dobro obnašal, potem vem, kaj mi je storiti in komu naj izročim svoje reči. Star samec sem in na svojega krščencea ne bom pozabil!“

Začuden pogleda moža, ko ta ničesar ne odgovori, ampak kakor v veliki zadregi zre pred se. Spomnil se je pogodbe, ki jo je sklenil z županom. Obotavljajoč se razodene ženi, kaj se je zgodilo že pred enim letom. Najprej se je jezila, da ji je vse prikril, potem pa je bila ganjena in potolažena, ko je izvedela za plemeniti vzrok njegovega molčanja. Njej se zadeva ni zdela tako huda in težka.

„Bog ve“, je rekla, „ali še župan sploh ve za to, kar je tisti večer obljubil? Če bi kdo hotel vse za resno vzeti, kar vi možje pri vinu govorite in pa sklepate, bi se dostikrat goljufal! Sicer pa nam je stric Mirko kot sorodnik bližji kot župan in slednjič imam pri tem tudi jaz še besedo!“

Toda tako lahko kakor je žena mislila, se pa cela stvar ni dala razvozlati. Ko je župan prvič nato srečal Bežana, ga je spomnil na njegovo obljubo.

„Kaj še!“ se je razburil župan, ko mu je Bežan vse pojasnil in hotel na dobrohoten način poravnati sitno zadevo. „Jaz imam starejšo pravico ko stric Mirko! Ti si mi dal besedo, vsi sosedje so pa priča! Jaz hočem biti boter, pa je!“

Bežanu je bila zadeva silno nadležna; žena ni hotela odnehati; stric Mirko je tudi zagovarjal svojo pravico. Tako je bil Bežan med dvema ognjema, ne vedoč, kako se naj reši iz te zadrege. „Da mora biti vendar vsakemu veselju, in naj je še tako upravičeno, primešana kaka bridkost!“ je godrnjal sam pri sebi.

Kmalu je o tem govorila vsa vas.

„No“, so besedili ljudje, „lepa je ta! Fantek ali deklica je že zdaj povzročila prepir, predno je zagledala luč sveta!“

Vsi so bili radovedni, kako se bo to končalo! Kako si bo Bežan pomagal? Na katero stran se bo nagnil? Za katerega se bo odločil? Nihče ni mislil na mirno poravnavo; sovraštvo bo prišlo iz tega, ali z enim ali z drugim.

Bilo je v nedeljo proti večeru; možje so zopet sedeli pri „grozdu“, kadili iz pip in govorili o tem in onem. Naenkrat jim močen pok ustavi besedo. Krčmar odpre okno in posluša. Zdaj gromi strel za strelom. Pri Bežanu je bilo.

„Aha!“ so vskliknili možje, „tamkaj so dobili menda prestolonaslednika!“

Kmalu potem pride v krčmo stari Gašpar, ki je pri Bežanovih stariših služil za hlapca.

„Ali ste dobili dečka?“ vprašujejo radovedni kmetje. On prikimava.

„Kdo bo boter? Ali ti je znano. Gašpar?“ On zopet prikimava.

„Govori vendar!“ silijo kmetje. „Bode župan ali stric? Povej, kdo bo!“

„Oha!“ je bil kratek Gašparov odgovor.

„Ti se hočeš iz nas norčevati“, se jezijo možje. „To pravi komu drugemu, a ne nam. Dva botra za enega otroka, kaj takega še nismo slišali!“

Zdaj vzame Gašpar pipo iz ust in se zasmeje: „Imamo za vsakega enega!“ reče nato.

„Kaj, dva dečka?“

Nepomislno se vsi začudijo; na tak konec nihče ni mislil. Če bi še kdo o tem dvomil, se je lahko o resničnosti te novice takoj prepričal. Iz Bežanove hiše je bilo slišati ne sicer lepo ubrano, pa tembolj krenko dvoglasno petje, da ni mogel nihče dvomiti, da imata majhna peva zdrava pljuča.

Drugo jutro sta župan in stric Mirko stopala v najlepši slogi s krščencema v cerkev. Župan je kumoval prvemu, stric Mirko pa drugemu dečku. Tako se je zadeva poravnala v najlepšem miru.

Vaščani so se še dolgo časa zabavali nad to nepričakovano rešitvijo perečega vprašanja.

vojaški program ter se bo poslalo večje število vojaštva v Afriko. To je uspeh posvetovanj, ki so se zadnje dni vršila z generalom Ameglio.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 26. novembra.

Močna ofenziva avstrijskih čet v prostoru med Krakovem in Čenstohovem, ki ima namen, razbremeniti generala Hindenburga, je dovela do sijajnih uspehov. Naše čete so ujele 29.000 Rusov in mnogo vojnega materiala. Naše vrhovno poveljstvo je s tem zopet dokazalo, da se da s tako uzornim vojaštvom, kakor je naše, doseči zmaga tudi nad močnejšim sovražnikom.

Naša krepka ofenziva je pa pomagala ob enem tudi nemškim četam, ki stojijo na našem severnem krilu pod poveljstvom Hindenburgovim. Obkolitev se mu je gotovo vsaj deloma posrečila, kajti današnje uradno poročilo pravi, da so ujeli Nemci 40.000 Rusov. Kakor hitro so namreč Rusi zapazili, da jih hoče Hindenburg obkoliti, vrgli so močne čete na sever, da bi nastopili zopet z večkratno premočjo proti sovražniku. Toda v tem trenutku je začela naša armada na celi črti s krepko ofenzivo in je tako Rusom onemogočila, da bi še več vojaštva poslali proti severu. Sedaj so baje nemške in ruske čete približno enako močne.

V Karpatih se bijejo boji za prelaze na Ogrsko.

Rusi v Karpatih.

Budimpešta, dne 25. novembra.

Budimpeštanski list „Pester Lloyd“ poroča:

V vladnem klubu so včeraj, dne 24. novembra, izpovedale dobro poučene osebe, da so naše čete zapodile Ruse, ki so udrli čez prelaz v komitat Ungvar, že zopet nazaj čez Karpate. V bojih, ki so se vršili, so imeli Rusi mnogo izgub. Rusi so se že umaknili čez mejo. Le manjši ruski oddelki se še nahajajo v okolišju Zemlena. Avstrijske čete bodo tudi te ruske oddelke v najkrajšem času zapodile čez Karpate.

Berolinskemu listu „Berliner Tagblatt“ poroča dopisnik iz Ungvara: Položaj v Ungvaru me v marsičem spominja na dogodke, ko sem se meseca septembra mudil v tem kraju. Razlika je le, da se sedaj razvijajo dogodki v mnogo večji meri. Včeraj, dne 23. novembra, se je slišalo prav razločno gromenje topov iz Karpat. Zdi se, da Rusi niso prihajali čez Karpate čez prelaze in po cestah, ampak čez gorovje, kjer so mislili, da jih ne bodo opazile avstrijske čete. Očividno jim kažejo pot vodje, katerim so Karpati prav dobro znani. Če bi Rusi le prišli do Ungvarja, naj bodo pripravljeni na vroč sprejem. Ukrenilo se je vse potrebno, da se Rusi ne bodo dolgo mudili na ogrskih tleh. Vkljub strogi zimi je zdravstveno stanje avstrijskih čet izborna.

Boji za Karpate.

Budimpešta, 26. novembra.

Madžarski brzojavni časnikarski urad poroča: Ruse, ki so čez karpatske prelaze upadli v komitata Ung in Zemplen na Ogrsko, potiskajo naše čete z uspehom nazaj čez Karpate.

Podrobnosti o poteku dosedanjih bojev v Karpatih se še ne morejo objaviti, vendar se lahko omeni, da se prelaz Uzsok nahaja zopet v naših rokah. S tem je komitat Ung zopet očiščen sovražnika. Tudi one ruske čete, ki so udrle v gornji del komitata Zemplen, so se morale umakniti nazaj čez gorovje in so imele velike izgube.

(Komitat Zemplen se nahaja v severo-zahodnem kotu Ogrske in sicer južno-zahodno od Krakova. V zemlenski komitat vodi čez znameniti Dukla-prelaz udobna pot iz Galicije.)

Borba na Rusko-Poljskem.

Budimpešta, dne 25. novembra.

List „Az Est“ poroča s severnega bojišča, da se boji na Rusko-Poljskem vršijo natanko po določenem načrtu. — Z Dunaja pa se poroča, da so došla z bojišča poročila, ki pravijo, da so avstrijske čete severno od Krakova dosegle znatne uspehe nad Rusi.

Napad Rusov na Poznanj in Krakovo se izjalovil.

Milanskemu listu „Corriere della Sera“ se poroča iz Petrograda: Vojaški strokovnjaki so si edini v tem, da se je vsled spremembe nemškega vojnega načrta izjalovil napad Rusov na Poznanj—Krakovo. Ker se je nemška Hindenburgova armada razvrstila tako, da ogrožava bok ruske armade, se načrt Rusov, napasti in obkoliti Krakovo, ni posrečil in zabranjuje vrhu tega upad Rusov v Nemčijo.

Hötzendorf proti lažem.

Načelnik avstrijskega generalnega štaba, baron Konrad pl. Hötendorf je poslal na prošnjo berlinskega „Lokalanzeiger-ja“, da nastopi proti nesmiselnim inozemskim vestem o nesoglasju med nemškim in avstrijskim vojnim vodstvom, naslednjo brzojavko:

„Smešna, če ne škodoželjna poročila o nesoglasju med avstrijskim in nemškim vojnim vodstvom najbolj ovrže enotno, edino-le skupnemu veljemo cilju namenjeno skupno delovanje naših zveznih armad na bojišču.“

Pismo generala Dimitrijeva.

Sofijski „Mir“ preobčuje pismo, ki je je pisal general Radko Dimitrijev enemu izmed svojih prijateljev v Bolgariji. V pismu pravi general Dimitrijev med drugim: ... Zapomni si to-le: Ako napravi sovražna krogla konec mojemu grešnemu življenju, izrekam željo, da bom pokopan na dvorišču naše Gradeške cerkve. A še nekaj te prosim: Ako bo potreba, nastopi kot pokrovitelj mojega pepela pred stricem Gervazijem.“

„Mir“ pripominja, da je na dvorišču Gradeške cerkve pokopan generalov oče, Daskal Dimitrijev. Stric Gervazij je pravoslavni škof v Slivnu.

Ruske želje.

Petrogradski poročevalec „Sešla“ se je razgovarjal z visoko stoječo, uplivno rusko osebo, ki mu je razkrila ruske želje in načrte, koje upajo doseči z dosedanjim vojsko, Poljske dežele Avstrije in Nemčije se morajo priklopiti Rusiji, tako, da bo vsa Poljska združena — seveda pod ruskim carjem. Izahodno in Zahodno Prusijo potrebuje Rusija iz strateških oziror; ravno tako Armenijo. Samoumevno se morajo tudi perzijski pokrajini Tebris in Urmija ter turške pokrajine Van in Erzerun priklopiti ruskim pokrajinam Kars in Eriwan.

Rusija se je zmotila.

Budimpešta, dne 24. novembra.

Budimpeštanski meščan, ki se je vrnil iz nepristranske države v Budimpešto, je dal listu „Az Ujsag“ ruski list na razpolago, ki vsebuje pogovor vojnega poročevalca v glavnem ruskem stanu z vrhovnim ruskim poveljnikom, velikim knezom Nikolajem Nikolajevičem. V omenjenem listu je citati med drugimi zanimivostmi tudi sledeče: „Vsa Rusija je bila prepričana, da bodo ukorakale ruske armade že po preteku nekaj tednov v Berlin in na Dunaj. Ne tajim, da je tudi mene, kakor ves ruski generalni štab, prevevala ta misel, le glede časa je bila med nami in med ruskim prebivalstvom v mnenju majhna razlika. Mi smo namreč cenili Berlin in Dunaj za daljši rok. Do teh upov smo bili upravičeni vsled tega, ker smo veliko preveč podcenjevali avstrijsko armado. Zelo veliko upanje smo stavili na nam sorodne narode na Ogrskem in na nasprotstva, ki vladajo med Avstrijo in Ogrsko. To naše upanje se pa žalibog ni uresničilo. Avstrijsko-ogrsko vojaštvo nas je v tej vojni ravno tako presenetilo, kakor svoj čas japonsko. Mi smo veliko preveč računali s tem, da se avstrijska monarhija pod vladjo cesarja Franca Jožefa ne bo na noben način spustila v vojno. Politika avstrijsko-ogrške monarhije je bila vselej miroljubna in mi niti slutiti nisimo, da je ona vkljub svoji miroljubnosti v vojaškem oziru tako močna. Z Nemčijo smo računali, vendar smo na drugi strani naše zaveznike Francoze in Angleže cenili veliko previsoko.“

Veliki knez Nikolajevič je sklenil pogovor z besedami: „Mi zaupamo v Boga in našo armado.“

Katoliški nadškof Szeptycky v ruskem ujetništvu.

Bern, dne 21. novembra.

Petrogradski list „Rječ“ poroča, da je lvovski katoliški nadškof grof Szeptyckij, katerega so Rusi ujeli in odpeljali iz Lvova v Rusijo, še vedno nastanjen v hotelu „Naumoff“ v mestu Kursk. V hotelu so mu dali tri sobe na razpolago. Njegov sluga je še pri njem. Nadškofa ne sme nihče obiskati. Še celo katoliški župnik v Kursku ga ni smel obiskati. Tudi časopisov ne sme nadškof čitati in še celo domači list „Kurskaja Byl“, ki izhaja v Kursku, mu je prepovedan.

Njegovo stanovanje stražijo noč in dan orožniki. Z dovoljenjem vladnega upravitelja v Kursku je postal nadškof naročnik Semenovove knjižnice. Toda seznam knjig, katere bi rad čital, morajo najprej predložiti vladnemu upravitelju. Knjige mu navadno prinese policijski komisar. Dosedaj je nadškof prečital dela Tolstaja („Vojska in mir“), Golubinsky-ja in Puškina.

Sprehajati se sme nadškof le v mestu in sicer le v sredini mesta, v spremstvu policijske straže. Vsako dopisovanje je nadškofu prepovedano. List „Nowoje Wremja“ poroča, da je odposlal nadškof v Petrograd prošnjo za dovoljenje, da bi se smel peljati v Kiew, kjer bi si rad ogledal ondotna svetišča in druge cerkvene znamenitosti. Tudi je prosil, da bi smel obiskati pravoslavnega nadškofa v Charkowu. Vlada mu je pa odbila obe prošnji.

Krakov.

Krakov, 23. novembra.

Mesto je bilo radi važne lege izpremenjeno v močno trdnjavo, ki je sposobna tudi za velika vojaška podvzeta. V mestu ni videti mnogo civilistov, pač pa zato tem več častnikov in vojakov. V obližju vojašnice je osobito vrvenje živahno. Zjutraj in zvečer je mesto popolnoma mirno. Mnogokrat se čuje ropotanje zrakoplovnih motorjev. Ki od pretečenega petka naprej vedno letajo nad mestom. Ker je nekaj časa obstajala nevarnost, da bi primanjkovalo mleka, je vladni komisar, profesor dr. Julij Nowak, preskrbel potrebno preskrbo z mlekom. V mesto so tudi iz krakovske okolice prignali nad 250 krav mlekaric. V gaju, kjer se je priredila svoj čas razstava, so pa priredili sedaj mestno pristavo. Biko-plemenjake so nastanili v ložah mičnega poletnega gledališča. Občinska komisija je nakupila krave za povprečno ceno

400 K. Mleko iz mestne pristave se prodaja v mestnih mlekarnah. Krmo za preživljenje krav donasajo za daljšo dobo na vojaških vozovih iz okolice. Potrebne kravje hleve so zgrajili vojaki. Trgovine za prodajo živil so vsled jukaza vojaških in mestnih oblasti zaprte. Izvzete so mlekarne, ki so odprte od 7. do 11. ure dopoldne. Gostilne, kavarne in slaščičarne so odprte od 2. ure popoldne do 9. ure zvečer. Vs. civilisti se morajo izkazati z izkaznicami, da smejo reovirano hoditi po mestu. Oblasti so izdale že najvišje cene živilom, da se prepreči draginja. Prekoračenje cen se strogo kaznuje. Vladni komisar Nowak je izdal tudi nove zdravstvene predpise glede na preprečenje nalezljivih bolezni.

Avstrijsko-srbsko bojišče.

Maribor, 26. novembra.

Ko so naše čete drugokrat zavzele Valjevo, je marsikateri črnogled bil mnenja, da je zavzetje Valjeva le začasno, kakor prvičrat. A tokrat gre bojna igra s Srbi drugo pot. Deli naše armade stojijo sedaj že na gorskih višinah Maljen-planine (južno od Valjeva pri Užicah) in na gorskem grebenu Suvobor (južnoizhodno od Valjeva pred Kragujevcem). Zavzele smo tudi Lazarevec, kjer so se češki polki zelo proslavili. Naše čete se ne strašijo snega in povodnji v dolinah, ampak so na celi črti prekoračile reko Kolubaro in se bližajo mestom Užice (desno krilo, južno od Valjeva), Gornji Milanovac (južno-izhodno od Valjeva, središče naše armade) in pa Arangjelovac (levo krilo, izhodno od Valjeva). Srbi so že ta mesta, kakor pravijo nekatera poročila, izpraznili. Srbska vlada pa se je baje iz strahu pred prodirajočimi Avstrijci umaknila iz Niša v mesto Njegotin ob rumunski meji.

Usoda Belgrada je zapečaten. Iz poročil, ki prihajajo z bojišča, je posneti, da je Belgrad že skoro od vseh strani obkrožen. Vsak čas lahko pričakujemo, da nam bo brzojav naznanil: Belgrad je padel!

Južnoizhodna Bosna še ni bila popolnoma očiščena Srbov in Črnogorcev. Pred dnevi pa se je našim četam posrečilo, da so vrgle upadle srbske in črnogorske čete čez mejo.

Naše prodiranje v Srbijo.

Dunaj, dne 25. novembra.

Z južnega bojišča se z dne 25. novembra uradno poroča:

Naše čete so v težkih bojih že povsod prekoračile močvirnato nižino Kolubare in so bili njeni napadi na izhodne višine uspešni. Več močnih protinapadov srbskih rezervnih čet je bilo odbitih. Izgube Srbov so bile velike. Ujeli smo veliko število Srbov in mnogo jih je uskočilo k nam.

Južnoizhodno od Valjeva so naše čete prekoračile s snegom pokrite gorske grebene Maljena in Suvobora. V bojih, ki so se vršili, so naše čete včeraj, dne 24. novembra, zopet ujele 10 srbskih častnikov, čez 300 srbskih vojakov in zaplenile 3 strojne puške.

Srbi bežijo do Ostružnice.

Višje poveljstvo naše armade, ki se bori zoper Srbe, je bilo obveščeno o naši novi zmagi. Naši hrabri vojaki, ki prodirajo proti Belgradu, so izgnali Srbe, ki so se umaknili v Boljevo v močne betonske utrdbe in v ovinek, ki ga napravi Sava od Obrnenovca naprej v obliki črke V, iz njih postojank in so jih podili ter zasledovali do Ostružnice. Med silovitim napadom naših vojakov je utonilo veliko Srbov v Savi. (Od Ostružnice do Belgrada je približno 12 km.)

Princ Jurij poveljnik belgrajske trdnjave.

V taboru pri mestu Šabac se nahaja neki ujeti srbski nadporočnik, kateri je bil poprej nekaj časa dodeljen belgrajski posadki. Srb se je o položaju v Belgradu sledeče izjavil: V bojih za Belgrad je dosedaj prišla do besede samo artilerija. Infanterija vzdržuje v mestu samo red. Večkrat se je zgodilo, da je bilo v Belgradu samo po en batalion infanterije, ker se je ostale čete poklicalo v osrednjo Srbijo. Se-le, ko so začeli Avstrijci od Zemuna huje obstreljevati mesto s svojimi topovi, se je belgrajska posadka znatno pomnožila. Častnik je povdarjal, da je večkrat videl v Belgradu prince Jurija. Ko je princ ozdravil, se je vrnil v Belgrad in je prevzel poveljstvo nad trdnjavo posadko. Ujeti častnik je pripovedoval, da belgrajska posadka ne trpi pomanjkanja, ne glede živil in ne glede obleke ter drugih potrebščin. Ker so v Belgradu vojašnice uničene, mora stanovati vojaštvo zadnji čas v zasebnih hišah.

Vojašnice v Belgradu uničene.

Vojni poročevalec nekega madžarskega lista brzojavlja iz Šabca: Vojašnice v Belgradu so od avstrijskih topovskih krogel tako razstreljene, da srbski vojaki ne morejo več stanovati v njih, ampak morajo bivati v drugih hišah. Tam pa uganja vojaštvo take nerednosti, da se vsak član mora večje število vojakov soditi po naglem sodu.

Bolgarija pri pogrebu Srbije.

Dunaj, dne 24. novembra.

„Südslawische Korrespondenz“ je dobila iz Srbije dne 23. novembra sledeče brzojavno poročilo:

Uradni list „Kamban“ priobčuje na uvodnem mestu zahtevo, naj Bolgarija pošlje svoje čete v Makedonijo ter Staro Srbijo in zasede ozemlje do reke Morave. Uradno glasilo pravi: Poslednji trenutki v političnem življenju one narišnice, ki se je dosedaj imenovala Srbija, se bližajo. Avstrijske čete od vseh strani prodirajo v osrčje Srbije, velika Rusija pa ne more svojemu varovanju več pomagati iz zagnate. Getovo je, da bo spravila Rusija Srbijo v grob, kakor je Anglija Belgijo pripomogla do určena. Ako bo Rusija s količkaj zadrževala izid iz voške, gotovo ne bo nikoli in obnavljanje Srbije, ampak bo skušala pridobiti nova tla v Aziji. V trenutku, ko bo Srbija nehala biti pomočnica ruske armade, morajo Bolgari zasedeti s svojo četo o silo srbske pokrajine do reke Morave, kjer so naselili več noma prebivalci, ki so bolgarske narodnosti. Vse to mora Bolgarija storiti in se ji ni treba prav nič ozirati na mnenje ruske vlade v Petrogradu. Bolgarska vlada naj glede teh korakov stopi v dogovor z Avstrijo in naj o svojih podvzetih v Srbiji obvesti veleposlaništva in svoje sosednje države. S svojimi sosednjimi državami pa Bolgarija ni treba stopiti v pogajanja ali jih vprašati za mnenje, ali sme Bolgarija storiti nameravani odločni korak zoper Srbijo ali ne. S Turčijo je sklenil Bolgarija dobro prijateljsko zvezo in nima od nje nič zahtevati; napram Rumuniji tudi nima nobenih sovražnih namer. Stotisoč mož mora Bolgarija postaviti na grško mejo, drugih stotisoč pa mora vkorakati v istem trenutku v Srbijo, ko se bo med avstrijskimi in srbskimi četami pri Nišurazvila bitka. Isto je storila tudi Rumunija, ko so se Bolgari na Ovčjem polju borili s Srbi. Bolgarska armada mora zasedeti pokrajine do reke Morave in Toplice pri Kapačniku. Bolgarija mora vreči na grob tega grešnika, ki se imenuje Srbija in ki je bil v svojem stoletnem življenju sramota za ves omikan svet, prvo lopato prsti.

Ruske čete na potu v Srbijo?

„Grazer Volksblatt“ poroča: Čez Galatz-Budimpešto: Rusi so odposlali po Donavi v Srbijo 10 ladij in 22 vlečnih ladij vojaštva, municije in vojnega materiala. Flotilja je plula v sredo po reči mimo Galaca. Na eni ladiji se je nahajalo 9 visokih ruskih častnikov.

Srbski narod si želi miru.

Dunaj, dne 25. novembra.

„Südslawische Korrespondenz“ javlja iz Soluna: Iz Niša prihajajo semkaj vesti, ki se jih lahko smatra za popolnoma zanesljive in ki pravijo, da se je vsled prodiranja avstrijskih čet v Srbijo polotila srbskega prebivalstva in poslancev v srbski skupščini velika poboda. V ljudstvu postaja želja po miru vedno večja. Vsi opozicijski poslanci so za to, da konča Srbija vojno in da naj sklene poseben mir. Toda srbski radikali pravijo, da je to popolnoma izključeno, ker je dolžnost Srbije, da vstaja do konca te svetovne vojske z Rusijo in njenimi zavezniki.

Nemško-francosko bojišče.

Maribor, 26. novembra.

Nemško uradno poročilo dan za dnevom stereotipno poroča, da je položaj na francoskem bojišču neizpremenjen. Toda napadi in protinapadi se izvršujejo neprestano. Posebno v Flandriji je živahno gibanje. Splošna sodba je, da je položaj za Nemce ugodnejši. Vendar se Francozi branijo z veliko spretnostjo. Angleži tudi z brodovjem ne morejo uplivati na razvoj vojske, ker jim težki nemški topovi tega ne pustijo.

Nihče ne ve, ali merijo Nemci najprej na Pariz, ali najprej na London. Angleži seveda mislijo na London, Francozi na Pariz. Polkovnik Rousset, vojaški sotrudnik več pariških listov, opisuje nemške boje in napore v Flandriji, toda konečno pravi: „Kdo ve, ali ne merijo Nemci na Pariz, dočim so za trenotek mislili na London.“

Uradno poročilo o stanju nemških armad.

Berolin, 23. novembra.

Iz velikega vojnega stana z dne 23. novembra opoldne se poroča:

Boji pri Nieuportu in Ypernu trajajo nadalje. Majhen oddelek angleškega vojnega brodovja, ki se je dvakrat približal obrežju, se je moral umakniti. Obstreljevanje iz topov angleških vojnih ladij je bilo brezuspešno.

V gorovju Argonnen napredujejo nemške čete, in iztrgajo Francozom eden strelski jarek za drugim in eno opirališče za drugim. Ni dneva, da bi nemške čete ne ujele večje število sovražnikov. Izhodno od reke Mosel so nameravali Francozi s silo poizvedeti za nemške postojanke, a njihov poizkus se je popolnoma izjalovil, ker so napravile nemške čete protinapad.

V Izhodni Prusiji je položaj nespremenjen. Na Poljskem še zavlačuje odločitev prihod novih ruskih čet v smeri iz Varšave.

V okolišju ob izhodni strani Czenstohova in ob severno-izhodni strani Krakova se napadi nemških in avstrijskih čet nadaljujejo.

Berolin, 24. novembra.

Iz velikega vojnega stana se z dne 24. novembra predpoldne poroča:

Angleške vojne ladje so priplule tudi včeraj, dne 23. novembra, pred flandersko morsko obalo in so obstreljevale Lombardtzyde in Seebrügge. Obstreljevanje je napravilo nemškim četam le malo škode, pač pa je bilo večje število belgijskih prebivalcev ali ubitih ali pa ranjenih.

Na zahodu ni bilo nobenih bistvenih izprememb.

Na izhodnem bojišču še položaj ni razjasnjen. V Izhodni Prusiji in ob severno-izhodni strani Mazurskih jezer vstrajajo nemške čete v svojih postojankah.

Na severnem Poljskem še v težkih bojih, ki se tamkaj bijejo, ni padla odločitev.

Na južnem Poljskem traja bitka v okoliščini Czenstohova dalje. Na južnem krilu severno od Krakova napreduje napad.

Uradno rusko naznanilo, ki pravi, da sta bila ujeta v Izhodni Prusiji nemška generala pl. Liebert in pl. Pannewitz, je popolnoma izmišljeno. Prvi se nahaja v Berlinu, drugi pa na čelu svojih čet. Oba že delj časa nista bila v Izhodni Prusiji.

Uradno poročilo o stanju nemških armad.

Berolin, dne 25. novembra.

Iz velikega vojnega stana se z dne 25. novembra predpoldne poroča:

Angleške vojne ladje niso včeraj, dne 24. nov., ponovile napada na obrežje.

Položaj na zahodnem bojišču je nespremenjen; pri Arrasu so nemške čete nekoliko napredovale.

V Izhodni Prusiji so odbile nemške čete vse napade Rusov. Protinapadi Rusov iz smeri Varšave so se v okoliščini Lowicz—Strikow—Brzetny izjalovili. Tudi izhodno od Czenstohowa so bili pred nemško vojsko črto vsi napadi Rusov odbiti.

Prodiranje Nemcev v Franciji pojenjuje.

Berolinskemu listu „Lokalanzeiger“ se poroča iz Rima: V Parizu si belijo lase glede poročila lista „Matin“, da v Flandriji napadi Nemcev pojenjujejo. Da bi bil vzrok temu le slabo vreme, tega ne puste velati. Nekateri so mnenja, da primanjkuje Nemcem streliva, ker niso bili pripravljeni na take dolge boje. Zopet drugi zatrjujejo, da odpošiljajo sedaj Nemci s francoskega bojišča čete na rusko bojišče. Največ jih je pa mnenja, da so Nemci spremenili sedaj svoj vojni načrt ter da se bodo držali svojega prvotnega vojnega načrta in da bodo prodirali proti Parizu, ne bodo pa v toliki meri obračali svojo pozornost proti Londonu.

Kako je v Flandriji.

Zima pritiska v Flandriji z vso silo. Iz Flandrije in tudi iz drugih francoskih pokrajin prihajajo dolga poročila, ki poročajo o silnih viharjih in snežnih zametih, ki razsajajo v Franciji, osobito v Flandriji. Še celo v Parizu že zaznamujejo nekaj stopinj mraza in vse kaže, da bo tudi letošnja zima ravno tako stroga kakor je bila l. 1870-71, ko se je tudi vršila borba med Nemci in Francozi. Slabe vremenske razmere, kot gosto meglo, deževje in sneg, so združene francosko-angleško-belgijske čete izkoriščale sebi v prid še tudi na ta način, da so predrlle obrežne morske nasipe in jezove ter poplavlile obrežne pokrajine Flandrije, da onemogočijo prodiranje Nemcev.

Poplavljenno ozemlje se začne zahodno pri Nieuportu ob morski obali, se razteza med mestoma Avekerke in Oostkerke zahodno od mesta Dixmuiden, ter med mesti Wladslov in Oudenbourg proti Ostende in od tod do morske obali. Vojna črta nemške armade je označena približno s sledečimi opirališči: Nieuport—Dixmuiden—Ypern—Lille—La Basse. Zdi se, da se nameravajo Nemci izogniti poplavljenemu ozemlju in obrežju, katerega obstreljujejo angleške vojne ladje in da nameravajo prodirati proti Calais-u na črti Armenteres—La Basse. Na južnem krilu nemške postojanke se opaža živahno gibanje. Nemci so zavzeli predutrdbe trdnjave Lille in od tod so že porušili trdnjavo in mesto Armenteres. V smeri iz La Basse je nemška artilerija v zadnjem času tako hudo obstreljevala mesto Bethume, da so ga morali Francozi zapustiti. V krogih vojaških izvedencev se zatrjuje, da je bilo mesto Bethume ena najvažnejših francoskih opiranih točk v Flandriji. Švicarsko časopisje javlja, da se je nemškim pionirjem posrečilo razdejati in porušiti pri Westcapele eno najvažnejših železniških prog v Flandriji, po kateri so dovažali Francozi ojačenja v Flandrijo. Železniška proga je tako hudo razdejana, da bo trebalo več mesecev, predno bo proga zopet za rabo. Tudi se je posrečilo Nemcem, posekati gozd, skozi katerega je vodila cesta, po kateri so spravljali Francozi svoje čete na bojno črto, kar pa bo odslej vsled nemških topov onemogočeno. Nemci so začeli obstreljevati trdnjavi Ypern in Arras z najtežjimi topovi.

Huda zima in grozni boji v Flandriji.

Rotterdam, dne 24. novembra.

V Flandriji in v severni Franciji vlada huda zima. V mestih berači revno prebivalstvo za živež in kurivo. Sneg na bojiščih je skopnel samo na strelskih

okopih, vsled česar jih je lahko videti. Indijci in Afrikanci vsled zime grozno trpijo.

O nočnem napadu, katerega so napravili Zuavi pri mestu Dixschote, se poroča: Kakor vihar so udrli Zuavi v gozd in so bili popolnoma tihi, dokler se niso priplazili do Nemcev. Še-le sedaj so zagnali svoj bojni klic. Nemci so jih čakali mirno in hladnokrvno in so še-le začeli streljati na nje iz neposredne bližine. Že po prvih salvah je nastala borba mož proti možu, ki je bila tako srdita, da so popadali borilci popolnoma onemogli na tla. Skupina štirih nemških vojakov se je posebno odlikovala in je usmrtila več Zuavov, dokler niso sami popadali na tla. Med temi štirimi so bili trije bratje.

Turčija-Rusija-Anglija-Francija.

Maribor, 26. novembra.

Preosnovatelj turške armade, baron von der Goltz, prorokuje Turkom časten izid vojske. Pravi, da je bila Turčija leta 1912 od vojske presenečena, danes pa je briljantno pripravljena. Turčija bode po njegovem mnenju sedaj pokazala, da slava turškega junaštva ni izginila.

Največ je odvisen srečen izid turške vojske pač kako bo učinkoval džihad, razglasitev „svete vojske.“ Poročila, ki dosedaj prihajajo k nam, govorijo sicer o velikem gibanju mohamedancev v Perziji, Afganistanu, Indiji, Egiptu, Tunisu, Maroku in Algirju. A poročila so zasebnega značaja, zato je težko presoditi, ali odgovarjajo popolnoma resnici, ali pa slonijo le na željah posameznih poročevalcev. Ako se džihad posreči, potem je seveda Turčija na konju, obenem pa bodo tudi tropsporazumu nastale skrbi in težave, ki se bodo v svojih poslednjih učinkih javljale tudi na evropskih bojiščih.

Največjo skrb ima seveda Anglija, za Sueški prekop, skozi katerega pelje najkrajša pot iz Sredozemskega morja v Indijsko morje, in za ozemlje ob Sueškem prekopu. Za to so pa prav verjetna poročila, da se Angleži resno pripravljajo na branitev Sueškega prekopa in da se bodo tam odigrali najljubši boj. Dosedanji boji še nimajo, kakor smo že ponovno omenili, večjega pomena, ampak kažejo le, da Turki resno prodirajo v smeri proti kanalu, za katerega obstoj in posest Angleži nervozno trepetajo. Ako se Turkom posreči vzeti ozemlje ob kanalu, ali zapreti kanal — ki je ponekod zelo ozek — potem je Anglija v svoji izhodnoazijski trgovini smrtno zadeta. Vsa svetovna trgovina bi običajla in pri tem bi bila Angleška najbolj prizadeta. A tudi Indija in Avstralija, te velikanske pokrajine angleškega svetovnega imperija, so naenkrat na tisoče milj oddaljena od Angleške, v vojaškem oziru pa skoraj nedostopne. To vedo Angleži, to vedo tudi Turki.

Z rusko-turškega bojišča poročajo turška poročila, da Turki uspešno prodirajo.

Turki zasedli Sueški prekop.

Milan, dne 23. novembra.

Listi poročajo, da so Turki zasedli pri El-Kalza ob izlivu jezera Balah, oba obrežja Sueškega prekopa. Sueški prekop je sedaj zaprt za vsak nadaljni dovoz angleških čet.

Sueški prekop, ki loči Azijo od Afrike in veže Sredozemsko morje z Rdečim morjem, je 160 km dolg, do 110 m širok in 8 m globok. V Sredozemskem morju se začinja pri mestu Port Said, prereže jezero Mensaleh, Balah in Timsah in se konča pri mestu Suez, po katerem je dobil svoje ime.

Turki na obeh bregovih Sueškega prekopa?

Iz Milana poročajo (neuradno): Glasom poročil listov so zasedli Turki oba brega Sueškega prekopa pri El Kalzni ob izlivu jezera Balah ter tako zaprli kanal za nadaljne angleške transporte čet.

Obramba Sueškega prekopa.

Carigrad, dne 24. novembra.

Kakor je izvedel „Tanin“, bodo Angleži težko mogli braniti Sueški prekop. Pripravljajo se na obrambo z mrzlično hitrostjo. Pripeljali so iz Anglije jeklene stolpe, razmestili so v kanalu več starih vojnih ladij ter napravili pred kanalom okope iz železniških vagonov, peščenih vreč in bodečih žic. Angleške čete v Egiptu štejejo 50.000 mož. Od teh se jih nahaja 10.000 v Kairi, ostale pa ob kanalu.

Egiptovski khedive koraka proti Egiptu.

Kodanj, 23. novembra.

Iz otoka Roda se poroča: Egiptovski khedive je odpotoval v Damask. Prevzel bo poveljstvo čez turško armado, ki bo štela 200.000 mož in bo s to armado vkorakal v Egipt. Že sedaj zasleduje khedive posebni namen, ker poziva arabsko prebivalstvo Egipta na „sveto vojsko.“

Ljuti boji na egipčanski meji.

„Giornale d'Italia“ poroča iz Aleksandrije v Egiptu, da se je zadnje dni peljalo skozi mesto mnogo vozov z ranjenimi angleškimi vojaki, prihajajočimi bržkone iz El Ariska ob meji, kjer so se bili in se bijejo ljuti boji. V Aleksandriji je proglašeno obsedno stanje. Otomanski podaniki se ne smejo izkrcati in niti ukrcati. Tudi drugim državljanom delajo velike težave na potovanju. Vsakega preiščejo, da bi ne prinesel mohamedancem kakih tajnih poročil. Vsa trgovina in obrt počiva. Brzjavna zveza med Turčijo in Egiptom je popolnoma pretrgana. Italijani so v velikih skrbih.

Anglija pošilja čete v Egipt.

Berolin, dne 25. novembra.

Iz Aten se poroča, da je videl grški parnik, ki je plul proti Jaffi, veliko število angleških parnikov za prevažanje čet in vojaških potrebščin.

Ustaja v Maroku.

Iz Madrida se javlja, da so vsi maroški rodovi, izvzemši one na obali, odpovedali poveljniku pokorščino in se pridružili upornikom. V Fezu je promet z zunanjim svetom popolnoma ustavljen. Francoska posadka je samo potom brezžičnega brzjava v zvezi z obaljo. V Fezu so se izvršili krvavi nemiri. Domačini so se zbrali v sovražnem namenu in so klicali: Doli s Francijo! Naj živi Rajsuli! Nastali so celo boji z regularnimi četami. Francija bo primorana, da zopet prične s kolonialno vojsko v največjem obsegu, ako noče, da bo Tunis, Maroko in Algerijo izgubila za vselej.

V Indiji vre.

Carigrad, dne 25. novembra.

Turški listi poročajo, da dobiva Angliji sovražno gibanje v Indiji vedno ostrejšo obliko. Se predno se je posrečilo naznaniti prebivalstvu, da je proglašena „sveta vojska“, je že vrelo po vsej Indiji. Upor se je začel z atentati (napadi) na angleške uradnike. Ustaško gibanje je proglasilo odločen protest (ugovor) proti angleški vladi. Odvažanje indijskih čet v Egipt in v Francijo dela vedno več težav.

Ruski vrhovni poveljnik v Kavkazu -- carjev stric.

Carigrad, dne 23. novembra.

Smirnski armenski list „Tachink“ poroča, da je bil imenovan za vrhovnega poveljnika ruskih čet v Kavkazu carjev stric, veliki knez Mihael Mihajlovič.

Cerkeski kozaki in „sveta vojska“.

Berolin, dne 15. novembra.

Berolinskemu listu „Vossische Zeitung“ se poroča iz Lvova: Ko so Cerkesi zvedeli, da je proglašena „sveta vojska“, so se uprli in so zahtevali, da se jih spravi nazaj v svojo domovino.

Na morju.

Angleško-francosko vojno brodovje pred Dardanelami.

Oddelek angleško-francoskega vojnega brodovja križari pred Dardanelami. Obstreljeval je 5 turških torpedovk, ne da bi bile poškodovane. Zopet drug oddelek angleško-francoskega vojnega brodovja je križaril ob maloazijski morski obali.

Velika angleška vojna ladja se potopila.

Iz zanesljivega vira se poroča, da je trčila velika angleška vojna ladja (naddreadnought) „Audacious“ dne 28. ali dne 29. oktobra ob severnoizhodni obali Irske na mino in se potopila. Angleška admiraliteta prikriva strogo to nesrečo na morju, da bi se prebivalstva Anglije ne lotilo razburjenje.

Velika angleška vojna ladja „Audacious“ je bila zgrajena še-le 1912 in je bila ena največjih angleških vojnih ladij. Vozila je z brzino 22 morskih milj v eni uri. Oborožena je bila z 10 velikanskimi topovi kalibra 34 3/4 cent metrov in s 16 topovi kalibra 10 1/2 cent metrov. Njena posadka je znašala 1100 mož.

Podrobnosti o potopu.

Berolinskemu listu „Lokalanzeiger“ se javlja iz Kodanja: Šved, ki se je pred kratkim vrnil iz Amerike v Stockholm, pripoveduje, da je srečal parnik „Olympia“ dne 25. oktobra ob morski obali Irske veliko vojno ladjo, ki je bila, kakor se je zdelo, zelo težko poškodovana. Parnik „Olympia“ je vzel na krov 250 mož posadke poškodovane vojne ladje, ostalih 550 mož so pa spravili na angleške vojne ladje, ki so prihitele poškodovani vojni ladji na pomoč. Posadki in tudi vsem potnikom, ki so se nahajali na parniku „Olympia“, je bilo strogo prepovedano, da ne smejo v Angliji pripovedovati ničesar o tej nesreči. Brez dvoma se gre za veliko angleško vojno ladjo „Audacious“, ki se je nekaj dni pozneje potopila. Posadka je bila, kakor se zdi, rešena.

Nemški podmorski čoln „U 18“ se potopil.

Berolin, dne 24. novembra.

Uradno se javlja: Angleška admiraliteta poroča z dne 23. novembra, da je potopila angleška patrolska ladja ob severni obali Škotske nemški podmorski čoln „U 18“. Reuterjeva brzjava poroča, da je reš 1 angleški torpedni rušilec „Garry“ 3 častnike in 23 pomorščakov potopljenega nemškega podmorskega čolna.

V podmorskem čolnu

„Neue Hamburger Zeitung“ objavlja par pisem, katerih pisci so se udeležili vojne v podmorskih čol-

nih. Iz zanimivih spisov posnemamo sledeče: V nedeljo zvečer je bilo nenadoma naznanjeno: „Morje čisto, takoj ven! Pojavile so se sovražne ladje!“ A že zopet ni bilo nič. Okoli 1/1 ponoči so bili približno 30 m globoko v morju, vse je šlo lahko spat, — kajti tam spodaj nam ne more nihče ničesar. Na periskopu (daljnogled, ki edini moli pri podmorskih čolnih iz vode) sem zamogel opazovati, kako so se zunaj rinile ribe. Prišlo je to pač od svetlobe. Naslednje jutro smo bili trdno prepričani, da pridemo med sovražne ladje, kajti nad nami je bilo slišati vrtenje ladijskih vijakov; a bile so naše predstražne ladje, silno osupnjene radi našega pojava. Peljali smo se zopet domov, kjer smo se eno noč odpočili. Naslednji dan smo se spustili zopet 22 m globoko v morje, a smo morali čuti, ker je ležal čoln slabo. Zopet vse zastoj. Te dni smo imeli napad na angleške rušilce torpednih čolnov, ki so nas pa zapazili, ker je padel z naše strani strel. Okoli deset torpednih čolnov se je zagnalo proti nam in križarilo nad nami. Hoteli so nas povoziti, a bili smo že pregloboko. A bil je to vendar strašen trenutek, ker smo bili v neprestani nevarnosti. Toda kmalu smo naleteli še na hujše. Nenadoma smo zaslišali zunaj ropotanje verig in žičnih vrvi. Zašli so med mine. Sreč nam je začelo silno biti in zahvaliti se imamo le okolščini, da smo se nahajali že dovolj globoko. Kdo ve, morda bi že par centimetrov višje zadostovalo, da bi zadeli ob mino, ki bi izpremenila naš čoln v par sekundah v nič. Tako pa smo zadeli le ob verige, s katerimi so pripete mine na tla. Toda čaša trpljenja še ni dospela do vrha. Ko smo se vračali, je razsajal še vedno silen vihar. Neki velikanski val nas je nenadoma potisnil navzdol. 56 m smo že bili pod vodo in ko je globočinski manometer zaznamoval 57 metrov, smo se oddahnili, kajti čoln se je zopet pričel polagoma dvigati. Ob 11. uri ponoči smo se vrnili na svoje mesto, seveda vsi izstradani. Kruh nam je namreč splesnil in živeli smo že tri dni od trdega kruha.

Portugalska mobilizira.

London, dne 25. novembra.

(Uradno.) Reuterjeva brzjavna pisarna poroča iz Lizbone dne 24. novembra: Ko je ministrski predsednik pred zbranimi poslanci in senatorji podal neko izjavo, se je na skupnem zborovanju poslancev in senatorjev enoglasno sprejel postavni predlog, s katerim se vlada pooblašča, da sme vlada na podlagi zveze z Anglijo v sedanji mednarodni spor poseči na način, ki se ji zdi najbolj primeren. Vlada se nadalje pooblašča, da se sme v tem oziru poslužiti vseh potrebnih odredb. Listi poročajo, da bo jutri ali po jutrušnjem izšlo vladno naznanilo, po katerem se določa delna mobilizacija portugalske armade. Istočasno bo vojni minister izdal tudi poseben oklic na prebivalstvo.

Bolgarija ostane nevtralna.

Sofija, 24. novembra.

Bolgarsko sobranje (državni zbor) ima sedaj svoje seje. V včerajšnji (ponedeljkovi) seji je bolgarski ministrski predsednik Radoslavov ob številni navzočnosti poslancev in drugega občinstva povzel besedo in je odgovarjal na izvajanja opozicijonelnih govornikov. Izjavil je, da ostane Bolgarija zvesta svoji ob pričetku vojske dani besedi, da ostane nevtralna. Ta nevtraliteta se je vedno zvesto in pošteno držala. Očitke, ki so jih delali poslanci opozicije vladi, ministrski predsednik najodločneje zavrača. Ko so posamezne vevlasti skušale dobiti Bolgarijo na svojo stran, je bolgarska vlada takoj podala izjave, ki so bile popolnoma zadovoljive. Vse vevlasti odobrujejo v sedanjem trenutku stališče, ki ga zavzema z ozirom na vojsko Bolgarija.

Naša (bolgarska) država skrbi, da ostane v prijateljskih odnosih z Rumunijo, Grčijo in celo s Srbijo, ki se sedaj nahaja v vojnem položaju. Prijateljstvo s Turčijo je popolnoma odkrito. Vlada se čuti srečno, da lahko poroča svojemu narodu, da je skrbela za to, da se zajamči nedotakljivost bolgarskega ozemlja. Ministrski predsednik Radoslavov je omenil ob koncu svojega govora: Če bodo nastopile razmere, katere bi nas prisilile, da stopimo s kakšno državo v pogajanja radi povečanja našega narodnega ozemlja, bo bolgarska vlada s pomočjo naklonjenosti cele Evrope skrbela, da se vse izpelje v čast in srečo Bolgarske.

Ministrovim besedam je sledilo živahno, dolgotrajajoče pritrjevanje.

Albanci se uprli Essad-paši.

Drač, 21. novembra.

V Tirani (v Albaniji) je izbruhnil upor zoper Essad-pašo, ker se je preokrito zavzemal za Srbe. Albanski policijski načelnik, ki je došel iz Drača v mesto Tirana, je razglasil čez mesto nagli sod in je dal več nasprotnikov Essad-paše zapreti. Radi teh odredb se je prebivalstvo tiranske okolice zelo razburilo ter je v velikem številu došlo pred mesto in ga obklopi. Essad-paša se boji, da ne bi uporniki naskočili Drača in je dal v svrhu obrambe mesta višine pri Draču zastražiti po 1000 mož broječi četi svojih pristavev. Ta četa je zasedla in zastražila vse glavne dohode v Drač. Prometna zveza s Tirano je prekinjena, brzjavna zveza pa prerezana.

Grof Tisza v nemškem glavnem stanu.

Iz nemškega glavnega stana poročajo: Grof Tisza je prispel v četrtek, dne 19. t. m. dopoldne v Berlin, kjer je imel posvetovanje z avstro-ogrskim veleposlanikom princem Hohenlohe. Zvečer je odpotoval v spremstvu svojega tajnika dr. Latinoviča in legacijskega svetnika pl. Haymerle v Kolin. Od tam ga je odvedel v petek dopoldne posebni avtomobil v veliki glavni stan, kamor je prispel ob 4. uri popoldne. Cesar Viljem takrat ni še bil navzoč; mudil se je na front. Grofa Tiszo so nastanili v hiši nekega francoskega zdravnika. Zvečer je obiskal nemškega državnega kancelarja Bethmann-Hollwega, s katerim je tudi večerjal. V soboto zjutraj je konferiral ogrski ministrski predsednik najprej dve uri z avstrijskim vojaškim pooblaščencom grofom Stürgkhom in vojaškim atašejem baronom Bienertom. Opokdan je bil povabljen na obed pri cesarju, ki ga je nato sprejel v 72 minut trajajoči avdijenci. Popoldan so obiskali grofa Tiszo razni vojaški dostojanstveniki. Zvečer so se mu predstavili avstrijski in nemški vojni korespondenti. V nedeljo zjutraj je grof Tisza odpotoval čez Luksenburg v Berlin.

Potovanje grofa Tisze je imelo popoln uspeh. Popolna solidarnost, ki obstoja med zaveznikoma, je dokument rana sedaj tudi po izjavah na najvišjem mestu.

Raznoterosti.

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Anton Kuhar, kaplan v Solčavi, je prestavljen na Ljubno v Savinjski dolini.

Beneški patriarh kardinal Cavallari, je dne 24. t. m. umrl. Rojen je bil l. 1849; beneški patriarh je postal l. 1904.

Spodnještajerski Slovenci, darujte za vojake, da se jim preskrbijo božična darila! Pošiljajte vse na Slovenski odbor za podpiranje vojakov na bojišču, Maribor, Koroška cesta 5.

Za ogrske Slovence. Župnik Klekl v Čerenšovcih na Prekmurskem je izdal lep „Koledar najsv. Srca Jezusovega“, ki obširno popisuje življenje rajnega prekmurskega rodoljuba kanonika Fr. Ivanočija ter prinaša poleg lepih slik tudi mnogo zanimivih podatkov o sedanjih razmerah prekmurskih Slovencev. Koledar stane s poštno vred 60 vin. in se dobi pri g. Jožefu Klekl, Cserföldt (Čerenšovci), Zala-komitat na Ogrskem. Izkupiček je namenjen za grobni spomenik prezasluznega rodoljuba Ivanočija; zato ta prekmurski koledar toplo priporočamo.

Zdravje našega cesarja. Budimpeštanski list „Az Ujsag“ poroča, da se je izrazil la oseba, ki se nahaja v bližini cesarja, glede cesarjevega zdravstvenega stanja sledeče: Vlada je telesno zdrav in se sprehaja vsak dan, kakor po navadi. Vlada zasleduje je občudovanja vredno enerģijo duha vse vojne dogodljaje. Cesar redno vstane ob 1/4. uri zjutraj in dela do poznega večera.

Davorin Jenko umrl. V Ljubljani je umrl dne 25. t. m. skladatelj slovenske narodne himne „Naprej zastava Slave“, g. Davorin Jenko. Porodil se je leta 1835 v Dvorjah na Kranjskem. Himno je uglasbil dne 16. maja 1860 kot pravoslovec na Dunaju. Pozneje je pustil pravoslovne študije in se popolnoma posvetil glasbi. V Belgradu je dobil službo gledališkega kapelnika. Ko je zaradi svoje starosti opustil službo in šel v pokoj, se je vrnil v svojo domovino in se naselil v Ljubljani.

Poravnal se je s cerkveno oblastjo g. Anton Berce, župnik v p. v Ljubljani. Ob tej priliki je podpisal naslednjo izjavo: „Ker želim svoje vestne zadeve urediti pred Bogom, pred Cerkvijo in pred svetom, zato izjavljam: 1. V brošuri „Škof proti župniku“, ki se je razširjala povsod v Ameriki, pa tudi doma, je mnogo trditvev deloma neresničnih, deloma škofu po krivici podtaknjenih in zanj razžalljivo zasukanih, kar iz srca obžalujem. 2. Obžalujem, da sem v . . . pisal razžalljivo zoper svojega škofa. 3. Obžalujem, da sem se udeležal raznih . . . shodov in na njih govoril razžalljivo proti nekaterim duhovnikom in posebej razžalljivo zoper svoje cerkvene poglavarje. 4. V bodoče si bom prizadeval, da se bom kot katoliški duhovnik korektno obnašal. V Ljubljani, dne 23. novembra 1914. — Anton Berce, l. r., župnik.“

Razprtije med nemškonarodnimi in katoliškimi dijaki v Brnu. Dunajska „Reichspost“ poroča iz Brna: V nedeljo, dne 15. t. m., sta korakala dva člana tukajšnje katoliške zveze „Nibelungen“ v barvah čez Rennerjevo ulico, kjer so ju nahrulili nekateri nemškonacionalni dijaki, večinoma člani tukajšnjega akademčnega pevskega društva. Ko sta se katoliška dijaka vračala v društvene prostore, ki se nahajajo v Švedski ulici, so postajale psovke vedno hujše in enemu katoliškemu dijaku je nek zasledovalec zahrbtno iztrgal čepico. Napadalec se bo moral zagovarjati pred sodiščem.

Naredbenik deželnega šolskega sveta — pred upravnim sodiščem. Krajni šolski sveti v St. Juriju ob juž. žel. in v Dobju so se pritožili na upravno sodišče zoper ministerjalni odlok, s katerim se je potrdil ukaz, da morajo vsi krajni šolski sveti naročiti naredbeni list deželnega šolskega sveta, ki je vzbudil toliko odpora. Dne 3. t. m. se je vršila razprava na Dunaju; te dni je prejel poslanec dr. Iv. Benkovič kot zastopnik pritožnikov razsodbo, s katero se ministerjalni odlok kot v zakonu neutemeljen razveljavi z motivacijo, da mora država trpeti upravne stroške deželnega šolskega sveta, med katere pa spada tudi naredbenik. Po tej razsodbi upravnega sodišča odpade dolžnost krajnih šolskih svetov, naročiti „Naredbenik.“

Vojno posojilo. Opozarjamo cenjene čitatelje na inserat, v katerem vabi finančna uprava na podpisovanje vojnega posojila. Rok za podpisovanje je podaljšan. Vsakdo še lanko stori svojo domoljubno dolžnost in podpiše vojno posojilo. Dosedaj je avstrijska državna polovica podpisala 1 in 1/2 milijarde, ogrska polovica pa 800 milijonov. Uspeh je naravnost sijajen. Nemčija je v začetku boja razpisala svoje posojilo, mi v sredini borbe, vendar ni uspeh z ozirom na gospodarsko stanje naše monarhije nič manjši kot v nemški državi.

Nadaljnje vsprejemanje podpisovanj na vojno posojilo. Namestnik grof Clary je izdal sledeči razglas: Z ozirom na mnogostransko, iz vseh krogov prebivalstva izraženo željo, da se podaljša rok za podpisovanje vojnega posojila, se je odločil finančni minister, akoravno je bil dosedanj uspeh sijajen, dovoliti, da se zamore do nadaljnjega pri poštni hranilnici in pri drugih podpisovalnih mestih tudi po dne 24. novembra 1914 poteklem roku za subskripcijo naknadno podpisovati. Vsi, ki se hočejo poslužiti te do nadaljnjega še dane prilike, da podpišejo vojno posojilo, se pozivajo, da se s podpisovanjem kolikor mogoče požežijo. Opozarja se na naš današnji inserat.

Grofica Marija Coudenhove benediktinka. Vdova bivšega češkega namestnika, ekscelenca grofica Marija Coudenhove, je napravila dne 11. t. m. slovesno obljubo kot redovnica benediktinskega reda.

Domovinska pravica fem. Potioreka. Oče fem. Potioreka, zmagovalca v Srbiji, je bil kot c. kr. rudniški svetnik in načelnik c. kr. rudnika v Rajblu na lastno prošnjo upokojen in si je zato pridobil domovinsko pravico v takratnem trgu Trbižu na Koroškem. Njegov sin, sedanji fem. Potiorek, je zato pristojen v Trbižu, kjer so mu tudi kot stotniku l. 1885. izstavili domovnico.

Dr. Alojzij Juvan piše z bojišča dne 14. nov. Sporoca se mi, da me po svojih časnih obrekujete, da se pretepam s Črnogorci. Ni res, res pa je, da sem se pretepal, a sedaj že dolgo pretepam krepko Srbe in smo daleč v njihovi državi, tako da morajo kmalu za mir prositi. Sem še zdrav in željno pričakujem trenotka, da vidim lepo zeleno slovensko Štajersko. Bog daj! Vse znance iskreno pozdravljam!

Dr. Hugon Robič, asistenčni zdravnik na južnem bojišču, je pisal g. dr. Jankoviču, čež. glavarja namestniku v Kozjem, dve dopisnici. Dr. Robič piše: Z bojišča, dne 7. novembra. Velečenjeni gospod poslanec! Včeraj je bila velikanska bitka. Naše čete so napredovale in ujele kakih 1100 Srbov. Iz znanja sem se približal do kakih 800 korakov od prvih vrst. Privoz je bil velikanski. Delali smo potem do pozne noči, a sedaj že gremo naprej. Koliko ranjenih in padlih je na naši strani, še ne vem. Noč in megla je podpirala našo ofenzivo. — Na drugi dopisnici piše dr. Robič: Bilek, 15. novembra. Velečenjeni gospod poslanec! Tukaj bivamo blizu 700 m visoko v od vojakov zapuščenih zemeljskih jamah. Prevzeli smo tukaj 400 ranjencev, ki jih transportiramo z velikimi težavami v dolino. Tukaj leži že mnogo snega. Bolnikom je jako mraz. Delamo na prostem pri ognju kolikor mogoče. Celo eno amputacijo sem moral pod takimi pogoji v lumbalni anestezijski napraviti. Sedaj imamo še vedno 100 pacientov, ki le težko pričakujejo transport. Danes zopet snežuje. 50 smo jih jutraj transportirali na konjih, tudi ljudje s prestreljenimi nogami so se prostovoljno javili. Od sveta ne izvemo ničesar. Čehi so se pri jurišu oglasili prostovoljno, da prerežejo žice pred srbskimi vrstami. Z odličnim spoštovanjem Vaš dr. Hugon Robič.

Mariborski Orel piše. Roman Benče, uradnik Zadružne Zveze, nam piše dne 21. novembra iz Budimpešte: Danes sem našel malo prilike, da Vam napišem par vrstic. Ležim v vojaški bolnišnici v Budimpešti. Bil sem trikrat v vročem boju in ognju, a razven malenkostnih prask ni bilo nič hujšega. Pač pa me je prosta in revmatizem vrgel mogoče za celo življenje. Čudim se celo, da sem utekel koleri, med tem, ko je ta morilka pobirala moje tovariše iz moje neposredne bližine. Napori, katere sem prestal, so veliki, brezprimerni. Edino veselje v vojski so nam bili Rusi, ki so nam dali veliko zabave, bodisi s svojim gladom, junaštvom, ali pa streljanjem. Toda o tem in marsičem ustmeno, kadar se vidimo, če Bog da. Pozdrave tudi od preč. g. kurata Žagoršeka, katerega sem videl v Galiciji. Iskreno pozdravljeni!

Mraz na bojiščih. Dunajski listi poročajo, da je sedaj v Krakovu in tamošnji okolici zjutraj 11–12 stopinj mrazu. Na Karpatih je v jutranjih urah celo 13 do 14 stopinj. V Sarajevu in Srbiji pa je najnižja temperatura do 2 stopinj pod ničlo. Na vseh bojiščih dan za dnem sneži.

Svinjski mehur sredstvo zoper mokroto in mraz. Vojaki na bojišču silno trpijo radi mokrote in mrazu. Posebno noge so izpostavljene tem vojnim nepravilnostim. Po cele dneve mora ubogi vojak hoditi s premočenimi čevlji. Ni prilike pa tudi ni prestora, da bi si vojak posušil čevlje in nogavice ali cunjje. Neke častnik, ki se je udeležil več bitk proti Rusom, priporoča, da je najbolje sredstvo zoper mokroto in mraz, ako si čez nogavico zaviš svinjski mehur, kateri te varuje ne samo pred mokroto, ampak tudi pred ozebo.

Kolera na Spodnjem Štajerskem. V Stari-Novivasi na Murskem polju je umrl na kolero, o kateri se je uradno poročalo, bivši gostilničar in zidarski mojster Marko Pečuh. Hiša, kjer je stanoval s svojo družino, je noč in dan strogo zastražena. Dosedaj se ni pojavil v hiši kak nov slučaj.

Kolera. Ministrstvo notranjih zadev javlja, da so bili dne 25. t. m. dognani sledeči slučaji kolere: 7 slučajev na Dunaju, 2 na Nižnje-Avstrijskem, 1 na Koroškem, 4 na Češkem, 8 na Moravskem in 15 slučajev v Šleziji.

Cene za špirit in kis so se v zadnjem mesecu povzdignile za 16 K pri 100 l.

„Izpod črno-rumene zastave“, je naslov knjižici, katero je ravnokar izdal središki učitelj gospod Anton Kosi. Zbral je zanimive dogodke in slike iz vojnega viharja v Avstriji l. 1914 ter jih posebno namenil za mladino in preprosto ljudstvo. Cena tudi po zunanji obliki lichenemu zvezku je 40 vin. Čisti dobiček je namenjen Rudečemu križu.

Zadnja poročila, došla v petek, 27. nov.

Avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, dne 26. novembra opoldne.

Avstrijski generalni štab uradno razglasa: Bitka na Rusko-Pslijskem ima na velikem delu bojne črte znak stoječe borbe. (Borba iz okopov v okope.)

V Zahodni Galiciji odbijajo naše čete sovražnika, ki je prodril čez spodnji tok reke Dunajec.

Tudi boji v Karpatih se nadaljujejo.

Przemysl se dobro drži.

Dunaj, dne 26. novembra.

Na pristojno mesto na Dunaju je došlo poročilo od vrhovnega armadnega poveljstva, da sovažnik pri drugem obleganju trdnjave Przemysl doslej še ni dosegel nobenih uspehov. Trdnjavske utrdbe kljub silnemu sovražnemu ognju niso mnogo trpele. Na vrhovno poveljstvo je sporočil neki častnik generalnega štaba iz Przemysla, da je položaj trdnjave izbojen in ni nobenega vzroka, da bi se radi nadaljnje usode te važne trdnjave naša javnost razburjala.

Rusi zopet pregnani iz Ogrskega.

Budimpešta, dne 26. novembra.

Iz Nyiregyhaze se poroča: Veliki župan v Ungvaru javlja, da so avstrijske čete porazile Ruse, ki so udrli čez prelaz Ussok na Ogrsko in jih povsod pregnale iz ogrskega ozemlja.

Veliki župan komtata Zemplin javlja, da so avstrijske čete obkolile in porazile Ruse, ki so udrli v komitat Zemplin. Izgube Rusov so bile tukaj zelo velike.

Rusi zapuščajo povsod ogrsko ozemlje.

Zmaga pri Lazarevcu.

Junaštvo slovanskih (čeških) polkov.

Dunaj, dne 26. novembra.

Z južnega bojišča se uradno poroča:

V bojih ob reki Kolubara imamo do včeraj za beležiti znaten uspeh. Središče sovražne bojne črte, močno utrjene srbske postojanke pri Lazarevcu, so bile po junaških nastopih dobro poznanih čeških polkov št. 11, 73 in 102 z naskokom zavzete.

Ujeli smo pri tem boju 8 srbskih častnikov in 1200 mož; uplenili 3 topove, 4 vozove s strelivom in 3 strojne puške.

Tudi na južni strani sela Ljig, ki leži na izhodnem bregu enakoimenovane reke (reka Ljig se izliva severno od Lazarevca v Kolubaro) so naši zavzeli važne višine in ujeli 300 Srbov.

Naša armada, ki prodira na južni strani Valjeva, že stoji pred mestecem Kosjerica, ki leži ob cesti, ki vozi iz Valjeva v mesto Užice.

Srbska vlada zbežala iz Niša?

Frankobrod, dne 26. novembra.

„Frankfurter Zeitung“ prinaša neko petrograjsko poročilo, ki pravi, da se namerava srbska vlada preseliti iz Niša v mestece Njegotin, ki leži kakih 8 kilometrov južno od Donave ob rumunski meji. Ako se bo ta vest uresničila, potem ima srbska vlada za slučaj splošnega poraza srbske armade gotov načrt, da bi zbežala pred Avstrijci v Rumunijo. (Vest, ki ni uradna, je treba sprejeti z rezervno, ker so zasebna poročila že večkrat prestavila vlado v druga mesta.)

Uradno poročilo o stanju nemških armad.

Berolin, dne 26. novembra.

Iz velikega vojnega stana se z dne 26. novembra predpoldne poroča:

Položaj na zahodnem bojišču je nespremenjen.

V okoliših mesta Saint Hilaire-Souain so nemške čete odbile napad močnih francoskih čet. Napad, ki je bil slabo izpeljan, je stal Francoze mnogo izgub.

Pri Apremoutu so nemške čete napredovale.

V Izhodni Prusiji je položaj nespremenjen. V bojih nemških čet pod poveljstvom generala pl. Mackensena pri Lodzu in pri Lowiczu so imele prva, druga ter deli pete ruske armade težke izgube. Razven mnogo mrtvih in ranjenih so izgubili Rusi nič manj kot 40.000 neranjenih vojakov, ki so bili ujeti od Nemcev. Nadalje so zaplenile nemške čete 70 ruskih topov, 160 municijskih vozov, 156 strojnih pušk ter napravile 30 ruskih topov za boj nerabnih.

Tudi v teh bojih so se deli nemških mladih čet kljub velikim žrtvam junaško borili. Če še torej kljub tako velikanskim uspehom ni prišlo do odločitve, je temu vzrok, ker posegajo v boje nove močne ruske čete od izhoda in juga. Napadi ruskih čet so bili včeraj, dne 25. novembra, povsod odbiti.

Do končno veljavnega izida teh bojev pa dosej še ni prišlo.

Japonska armada na evropskih bojiščih.

Milan, dne 25. novembra.

Japonci se bodo gotovo udeležili evropske vojske. Tako vsaj zatrjuje bivši francoski minister Pichon v listu „Petit Journal“. Načrt, da bi tropsorazum poklcal Japonce na pomoč, se posebno v Franciji, Rusiji in Angliji v javnosti zelo odobrava. Obenem pa so Japonci sami močno navdušeni za evropsko vojsko in bodo menda v kratkem poslali nekaj svoje armade na evropska bojišča. Pichon pravi: Nemčija se boji Japoncev in Ameriko, ki je bila v nevarnosti, da jo Japonci napadejo, se je oddahnila.

Turško uradno poročilo o stanju turških armad.

Carigrad, dne 26. novembra.

Iz glavnega turškega vojnega stana se poroča: Trajno slabo vreme na Kavkazu je ustavilo za trenotek prodiranje turških čet v teh goratih krajih. Tudi Rusi se nahajajo v svojih postojankah ob meji.

Turške čete, ki so udrle v ozemlje Tschoroch, so dosegle zopet novo zmago. Zasedle so Mornul, so pri Burtiski prekorale Tschorsch ter so zasedle tudi to postojanko. V teh bojih so zaplenile turške čete večje število brzostrelnih topov, dva avtomobila in veliko množino dinamita.

Turki porazili Angleže.

Carigrad, dne 24. novembra.

Iz turškega glavnega stana se z dne 19. nov. poroča: Po bitki, ki se je vršila dne 19. novembra v okolici Bassorah, v kateri so imeli Angleži velike izgube, so prodirale angleške čete, ki so dobile velika ojačenja, prav počasi pod varstvom angleških topničarskih čolnov navzgor ob bregovih reke. Turške čete so zavzele nove postojanke in so mirno čakale na prihod angleških čet, katere ladijski topovi niso mogli podpirati. Parnik „Nilufer“ je bil pri Rilia poškodovan. — Z drugih bojišč ni danes nobenega poročila.

Parnik „Nilufer“ je bila majhna ladja, katero je rabila vojna mornarica za polaganje min. Bržčas je trčila na podmorsko mino, katero je odnesel morski tok iz tega ali onega bolgarskega pristanišča.

Klanje Rusov v Perziji.

Carigrad, dne 25. novembra.

List „Terdjaumani Hakkikat“ prinaša vest, da so v pokrajini Tābris perzijski rodovi pobili in uničili 2000 Rusov. List „Ikdam“ je dobil poročilo, da se nahaja med žrtvami tega klanja tudi ruski konzul mesta Tābris. Klanje Rusov je povzročila ruska predrznost. Rusi so se namreč norčevali iz Perzijscev, ko je došlo poročilo, da so vsi mohamedanci poklicani pod „sveto vojsko“. Ob proglasitvi „svete vojske“ v Tābrisu je bilo navzočih več tisoč Perzijscev iz vseh rodov, ki so bili silovito razburjeni, ker so se Rusi norčevali iz njih slavnosti. V mestu Tābris so Perzijsci poklali vse Ruse do zadnjega. Krvopreliv je bilo grozno.

Uradno poročilo iz Petrograda dne 26. novembra pa označuje gornjo carigrajsko poročilo kot navadno izmišljotino. V Tābrisu in okolici baje vlada popolni red in mir.

Angleži izgubili 800 mož v Izhodni Afriki.

Kodanj, dne 26. novembra.

Angleško zunanje ministrstvo poroča:

Državni tajnik za Indijo javlja o položaju v Izhodni Afriki sledeče:

Iz zadnjih poročil je razvidno, da je imel oddelek angleških čet, ki je bil poslan pred kratkim v angleško Izhodno Afriko, da zasede važno nemško železniško postajo, o kateri se je poročalo, da je slabo zasedena, zelo hude boje z nemškimi četami. Oddelek angleških čet je bil izkrcan dne 2. novembra in je takoj prodiral proti sovražniku. Pokazalo se je pa, da so bile sovražne čete zelo močne in čenprav se je posrečilo Angležem, da so prodrli do mesta, so se vendar morali umakniti in se zopet ukrcati na ladje, da počakajo na predpriprave za bodoče boje. Izgube Angležev znašajo skoraj 800 mož.

Uradno nemško poročilo ne pove mesta, kje so se vršili ti boji, vendar se razvidi iz poročila, da so zapodile nemške čete Angleže nazaj na ladje in da je bil poraz Angležev zelo hud.

Slovinci!

Ker se za spodnještajerske Slovence ni ustanovil poseben vojni oskrbovalni urad, je visokorodni cesarski namestnik za Stajersko, Manfred grof Clary-Aldringen povelj z odlokom dne 8. novembra 1914 št. 6-3395-1 g. dr. Benkoviča, dr. Korošca in dr. Verstovškega, da skrbijo za podporo vojakov, ki izpolnjujejo na bojiščih svojo plemenito domovinsko dolžnost. Podpisani so osnovali začasni „Slovenski odbor za podpiranje vojakov na bojišču“, ki se bode po potrebi razširil.

Prva naloga odbora je, da priredi vojakom na bojišču, zlasti spodnještajerskih polkov, kolikor mogoče prijeten Božič. Zato prosi odbor posameznike, župnijske, občinske urade, okrajne zastope, okrajne in krajne šolske svete, društva itd., da se mu naklanjajo v ta namen darila v denarju, v zimski spodnji obleki, v cigaretah, smodkah itd.

Posebno naj se uporabi dan 2. decembra., ko je presvitli cesar pred 66 leti nastopil vlado, da se nabira za božična darila, ki se bodo poslala našim vojakom na bojišče.

Ker se morajo do 6. decembra odposlati vsa darila na bojišča, zato prosi odbor, da se ozira pri pošiljanju na to časovno določbo. Vsaka pošiljatev, ki se bode objavila v istih, naj se naslovi:

„Slovenski odbor za podpiranje vojakov na bojišču“, Maribor, Koroška cesta št. 5,
Za odbor: Dvorni svetnik Bedjanič, dr. Benkovič, dr. Korošec, dr. Pipuš, dr. Verstovšek.

Č. g. Ferdo Psunder, vikar mestne župnije v Ptuj, je povodom svojega imenovanja za župnika pri Sv. Boltenku v Slov. gor. daroval za avstrijski Rudeči križ 100 K in za božično našim vojakom 50 K, to pa radi tega, ker radi sedanjih resnih razmer ne kaže obhajati slovesne instalacije. Gotovo času primerno darilo! Lepa hvala!

Zbirka darov za božičnico na „Slovenski odbor za podpiranje vojakov“: Zora Verstovškova nogavice in žilgrelce, Marija Gruskovjak 2 K, Lizika Tomažič 2 K, Jozeta Javnik 2 K, Apolonija Kopriva 2 K, č. g. župnik Črtno, Studenci pri Mariboru, 2 K, dr. Jožef Kolšek, Laško, 30 K, Fr. Lekše, župnik, Luče, kot dar Mohorjanov 45 K, Neimenovani, Gornjigrad, 4 K, Mihael Starkl, častni župan v Sevnici, 20 K, Hranilnica in posojilnica v Sevnici 20 K, dr. Grošman, odvetnik v Ljutomeru, 20 K, Okrajna posojilnica v Ljutomeru 25 K, gostilničar Anton Ploj nabral v občini Mestni Vrh pri Ptuj 60.30 K, č. g. Ogrižek, župnijski urad Dramlje, nabral 51.86 K, č. g. Zmazek F., župnijski urad Sv. Benedikt, nabral 41 K in 300 cigaret, županstvo Svetina pri Celju 12 K, občina Modraže (župan Svačan St.) 10 K, Janez Pelc, Police, 5 K, Jakob Kopič, nadučitelj, Sv. Lenart v Slov. gor., 2.50 K, France Kocmut, občinski predstojnik v Trnovskem Vrhu, nabral 65.30 K, občinski urad okolica Celje 20 K, Janez Landič, klepar, Gornja Radgona, 5 K, Julijana Gril, po domače Hekler, nabrala 17 K, Gregorij Presečnik, župnik, Petrovče, 5 K, Vincenc Verlič v Grušovi, zbirka lovec, 13.44 K, g. Cvahtje Lovro, Maribor, 5 K, Matevž Pelko, Brestovec, 1 K, č. g. Kokeš Al., župnik, zbirka Vurberžanov, 20 K, Posojilnica v Mariboru (Narodni Dom) 100 K, župnik Čede rjuhe, Jože Duh, Sv. Peter, 100 cigaret, A. C. in P. R., slovenski kuharici na Dunaju, dve veliki škatli cigaret in 10 paklicev tobaka, č. g. župnik Kapler 5 K, č. g. kaplan Planinc 5 K, Belec Marija, Maribor, 2 K, županstvo Jarenina, nabral župan g. Lorber 54 K.

Celje. Zbirka za obdarovanje vojakov se je vršila tudi v našem mestu in je imela prav lep uspeh, katerega bodo naši vrli junaki veselili. Nabralo se je kljub prejšnjim obilnim žrtvam v prid avstrijskega Rudečega križa 291.10 K v gotovini, 14.210 cigaret, 2000 papirnih ovojkov in 110 škatlic užgalic. Gotovina se je deloma porabila za nakup dobrega tobaka, iz katerega se napravi še 25.000 cigaret, tako da se bo te dni lahko odposlalo še 40.000 cigaret na domače polke potom urada za vojno oskrbo vojaštva. Tudi ranjencem v Narodnem domu ter takim, ki so na poti okrevanja v St. Juriju ob južni železnici, se bo priredila božičnica. Zbirko ste oskrbeli gospe dr. Benkovičeva in dr. Karlovškova, ki ste se z veliko vnamo postavile v službo dobre stvari. — Č. g. vikar dr. Vraber je še posebej nabral 31 K.

Sv. Lenart v Slov. gor. Kakor smo svoj čas poročali, je šentlenartski nadučitelj g. Kopič nabral za družine v vojsko poklicanih šentlenartskega okraja 197 K. Prispevali pa so sledeči dobrotniki: Glavna hranilnica in posojilnica 25 K, gospa dr. Goršekova 20 K, notar Štupica 20 K, „Pomagaj si sam“ 20 K, č. g. župnik Janžekovič, dr. Ilauinig, dr. Tipič, Čitalnica, šentl. Sokol, nadučitelj Kopič 10 K, poslanec Roškar 7 K, gospa Arnuževa, gospa Ana Neureiter, trgovec Zemlič, Franjo Wella po 5 K, dr. Lešnik, učitelj in veleposestnik Zabukošek, poštar Fabiani, solificator Polič, č. g. kaplan Cilensek in knjigovodja Stukelj po 3 K, Anton Vogrin, Damiš po 2 K, Minarik, Sebastnik, trgovec in veleposestnik Fr. Breznik po 1 K.

Ranjeni in padli.

Pešpolk štev. 87:

Mrtvi: Bianchi Jožef, Blatnik Andrej 1, Bogovič Ivan 2, Brečko Ivan 87, Cvetko Ivan 3, Debešek Ivan 2, četovodja Blaž Dobovšek, Glogovšek Franc 11, Jager Ivan 2, Ješovnik Jož. 1, Klajnshek Henrik 9, Kozole Jožef 2, Kovačič Franc 9, Križnič P. 2, Majcen Ivan 1, Marčič Ivan 11, Mulec Franc, Osojnik Jožef 2, četovodja Plohl Ivan 2, Potrč Ivan 2, Primožič Anton 1, poddesetnik Siuc (ali Sivec) Franc Otton 2, Sitter Franc 11, Sovce Martin 2, korporal Steiner Jožef 1, korporal Štolic Anton 1, Svet Franc 9, korporal Teršek Franc 1, Vreš Anton 2, narednik M. Vrhnjak 4, Windisch Andrej 1, Zabavnik Franc, četovodja Maks Zabernik 1, Zadravec Lovro 7, korporal Zohar Franc 2, Zugmeister Otmar 2.

Ranjeni: Agrež Franc 1, Alt Ivan, Autlej Martin 1, poddesetnik Antoline Franc 3, korporal Antonič Andrej 5, Arch Franc, Arnuš Franc 6, Arzenšek Ivan 7, Avguštinovič Ivan 1, Babič Jožef 1, Balant Jožef 4, Ban Franc 2, Bedenik Ivan 5, Bečan Jožef 2, Belšak Anton 6, Berk Matjaš 8, Berložnik Ivan 1, Blagolišek Franc 1, Blasutti Anton 9, Bobek Jožef 8, Bogič Simon 1, Borovnik Anton 1, Bratuž Franc 2, Brence Franc 1, Brezovnik Florijan, Bricman Bernard 11, korporal Brudermann Leopold 9, Bukovnik Alojzij 6, narednik Čepel Franc 5, Cesar Avgust 11, Cimerman Matija 1, Cintar (ali Pintar) Ivan 2, Čobec Martin 2, četovodja Čonč Franc 4, Cugin Jožef 2, Cvetko Iv. 8, Cvetko Martin 6, Danjko Anton 1, Damjo Pavel 5, Doberšek Ferdinand 2, Desman Silvester 1, Deuče Franc 6, Deželak Fran 7, Dirič Anton 7, Drobrilla Franc 2, Dobrina Jožef 1, Domajnko Jožef 6, poddesetnik Dunaj Franc 4, Eler Anton 5, korporal Enzi Simon 4, Ernst Karol 1, korporal Ferdie Miha, Feržen Ignac 2, Fodler Ivan 1, Filčič Franc 2, Formasir Jožef 6, Frece Jernej 1, Fridauer Franc 1, poddesetnik Friedau Franc 1, Fündek Iv. 1, Gabron Ivan 1, poddesetnik Gasparič Franc 11, poddesetnik Gasper Jožef 7, poddesetnik Gehert Alojzij 3, Glimek Franc 4, korporal Germut Leopold 2, korporal Golinar Feliks 9, poddesetnik Golob 11, Golob Franc, Golob Matija 7, Golob Miha 3, Go-

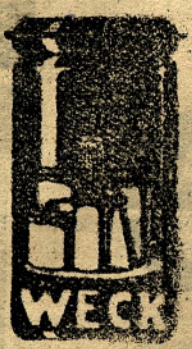
ričan Leopold 2, Goltnik Pavel 1, Gorjan Franc 1, Grah Martin 10, Grasek 11, četovodja Grašič Tomaž 1, poddesetnik Gregl Iv. 4, Greitoner Franc 1, Gričnik Franc 1, Gruskovnjak 11, Gurej Jožef 1, Hajnske Jožef 9, Hanžekovič Jožef 4, korporal Hiks Iv. 3, četovodja Hofer Edvard 3, Hribernik Matija, štabni nadst. Hribsek Martin 2, poddesetnik Hudina Franc 2, Hudovernik Iv. 8, Irgl Alojzij 1, poddesetnik Inzinger Franc 9, Ivč Karol 4, Jagodič Blaž 1, Jazbec Miha 2, poddesetnik Jaušovec Anton, Javornik Ignac 1, četovodja Jazbec Jožef 4, četovodja Jelen Ivan 7, Jeraj Bukuš, Jerman Ivan 1, Jevšinek Jožef 2, Jošt Franc 2, poddesetnik Jošt Jožef 1, poddesetnik Junež Anton 2, poddesetnik Jurkovič Franc 1, korporal Jursa Martin 7, Kačan Ivan 1, Rok Kamnik 2, četovodja Kellner Franc 8, Kerček Franc 4, narednik Kirac Luka 6, Klavžer Ivan 1, Klekl Andrej 2, Kliček Miha 9, Knez Franc 5, Kodilja Ivan 5, Kodrin Franc 1, Kokol Ign. 7, Kolarič Martin 2, Končan Franc 1, Kopinšek Jurij 9, Kopriva A. 6, Koren Franc 1, Korošec Ivan 2, poddesetnik Korpar Ivan 1, Koseč Franc 3, Kosi Anton, korporal Kosi Matija 4, Kostanjevec Franc 3, Koter Valentin 1, Kovač Jožef 4, četovodja Kovačič Ivan 1, Kozman Jožef 8, poddesetnik Kožuh Stefan 1, Krajnc Anton 2, Krajnc Jožef 6, Krajnc Jožef, korporal Krajšek Andr. 1, Krčmarič Andrej 1, Kristan Ivan 6, Križanec Stefan 2, Križnik Franc 1, poddesetnik Kroflič Franc 2, Krump Franc 7, Krušič Miha 2, Kurent Anton 1, Leben Miha 7, Lebič Ivan 1, Lesar Ivan 2, četovodja Lesjak Ivan 2, Lipovšek Luka 5, Lopan Miha 7, Lukše Emerik 1, Magnetič Anton 9, Majcen Martin 3, Majerič Jožef 2, Malec Ulrik 2, Marin Franc 2, Marinič Ignac 1, poddesetnik Markus Matija 9, korporal Mastnak Franc 4, Jožef Mastnak, Matausek Anton 1, korporal Matek Franc 8, Miau Adolf 8, Mihelj Alojzij 9, Miklošič Martin 3, Mlačnik Franc 2, Mlakar Franc 4, Mlinarič Vincenc 9, Močnik Miha 1, Mohorko Anton 7, korporal Mrek (ali Urek) Martin 4, Mižek Franc 1, Ne gro Martin 9, Novak Tomaž 6, korporal Oberski Ivan 3, Ogrižek Franc 2, Ogrižek Martin 4, Operčkal Ivan 1, Orehovec Luka 7, Orešnik Anton 1, Orožen Alojzij 1, Otorepec Jožef 1, Ožir Anton 1, Palir Alojzij, Papetnik Miha, Pasqualis Ivan 8, Paulin Franc 2, poddesetnik Pavlič Anton 4, Pavlič Ivan 6, četovodja Pečovnik Franc 3, Pejovnik Gabrijel 1, korporal Perič F. 4, Perše Ivan 1, Petek Alojzij 1, Peteros Anton 9, Pihler Henr. 1, Pintar Ivan 2, Pintar Franc 1, Pivc Jožef 1, Planinc Franc 11, Planinšek Rok 2, četovodja Plavovšek Karol 2, Plevnik Franc 1, Podkornitnik Matija 7, Podlesnik Franc 2, Pogorelničnik Fortunat 5, Pohlar Jožef 2, Pokorni Anton 4, Pokrajac Simon 9, četovodja Polak Anton 4, Potočnik Ferdinand 2, Potočnik Franc 2, Prasiček Vincenc 1, Praunseis Adolf 1, Preložnik Jurij 1, Premelj 11, korporal Preskar Ivan 5, Presker Miha 6, Pučko Alojz 1, Pučnik Alojzij 4, korporal Pukl Karol 4, Radej Franc 6, poddesetnik Rafoli Karol 2, Rajh Ignac 2, Ramsak Anton 1, Ratek Franc 4, poddesetnik Ratek Ignac 11, Ratej Ludovik 2, Razdevšek Anton, Rebersak Ivan 7, Reich Franc 6, Reigel Mihael 9, Reiterič 11, Renič Ivan 1, Rižner Franc 2, Rižner Peter 6, Robin Rok 1, Robnik Vincenc 1, Rogina Martin 1, korporal Rogovnik Anton 6, Rojko Feliks 2, Roškar Ivan 2, korporal Röt Al. 2, Rožman Blaž 7, Sagadin Anton 2, poddesetnik Sagadin Jože 4, Sakshek Franc 6, Sattler Karol 2, Slajšek Vavac, Segal Ant. 6, Segal Anton 9, Senic Franc 3, Šešerko Peter 1, korporal Seskovšek Franc, Sinkovič Jakob 1, Skoberne Jožef 7, Skoberne Miha, Skof Jožef 3, Skrabel Florijan, poddesetnik Skrbinič F. 2, Slander Alojzij 5, Smon Alojzij 1, Sohar Franc 1, Stelcar J. 2, poddesetnik Stifter Peter, Štrafela Oswald, Štrašek Franc 1, Strasser Anton 1, Strgar Maks 5, Strkel Ivan 1, Šuman Anton 2, korporal Supanc Rudolf 8, Supančič Ivan 8, Šuster Ivan, Švenšek Jernej 9, Švenšek Jurij 8, Temen Franc 5, Teržan J. 11, Tinta Avgust 2, Trškriš Alojzij 6, Tojnik Martin 5, Franc Tomarič 2, Tonšek Jožef 7, Toplak Jožef 2, poddesetnik Toplak Rudolf 4, korporal Topolovec Matevž 2, Trejak Ivan 1, poddesetnik Trstenjak Lovro 4, Tušek Mihael 9, Urek Mihael 5, Valenčak Jožef Mihael 1, korporal Vengust Anton 4, Verdev Jernej 7, Vejak Viktor 1, Vidmar Anton 1, Vidovič Ivan 2, Vindiš Ivan 6, poddesetnik Vivat Friderik 9, Vodopivec Jožef 2, Vogler Matevž 2, Vošner Franc 4, četovodja Vovk Jakob 3, Vovk Miha, Vrabl Franc 3, Vrečer Filip 1, Vrečer Ivan 2, korporal Vrenko Martin 4, Vutolen Filip 3, korporal Webre Leopold 2, Wenguš Adolf 7, Zafraun Jurij, Zakšek Franc 1, Zavec Jurij 1, poddesetnik Zavec Jakob 3, Zavec Peter 6, Znidar Blaž 1, Žopac Ivan 7, Zoip Jožef 9, korporal Zorko Jožef 1, poddesetnik Zupanc M. 3. — Stevilka pri imenu pomeni stotnjico.

Pešpolk štev. 47:

Ranjeni. Častniki: poročnik Agnedter Avgust 7, praporščak Colobig Albert 2, nadporočnik Hanel Armand 3, poročnik Herzig Janez 6, Hlavka Viljem 15, stotnik Jaritz Friderik je pogrešan, poročnik Kotmayer Franc 10, poročnik Krümmel Otton 3, stotnik Mallasz de Teketemöz Ernest 6, stotnik Marko Janez 13, stotnik Mitteregger Karol 9, poročnik Novak Anton 6, nadporočnik Ornik Miha 10, poročnik Puhler Herman 9, kadet Bevk Martin 3, poročnik Scherhowsky Janez 15, kadet Steinger Fr. 12, nadporočnik Strel Friderik 6, kadet Wadtsberger Franc 12 se pogreša. — Moštvo: Absenger Franc 15, Adler Anton 4, J. Amtmann 14, Antolič Jožef 3, Appolonio Janez 16, Avg. Blaž 6, Avgustin Janez 3, Auner Alojzij 5, Auner Janez 4, Babig A. 13, Balsam Peter 5, Bartl Franc 6, Bauer Jožef 2, Bauer Jožef 1, Baumann Janez 6, Baumgartner Franc 9, Baumgartner Karol 6, Beltrani Alojzij 15, Berdnik Jurij 2, Berghold Alojzij 11, Bergrer Konrad 9, Bernhard Avgust 16, Bernhard Jožef 6, Bezjak Anton 12, Bile Peter 2, Binder Edvard 2, Blaininscheg Ludvik 16, Boos Matija 5, Bračič Franc 1, Brandl Alojzij 3, Braunegg Franc 16, Braunstein Jožef 13, Bresner Franc 14, Bresnik Franc 14, Bresočnik Roman 14, Bretterkleber Alojzij 13, Bretterkleber Franc 7, Breznik Peter 9, Brünner Konrad 1, Burja Anton 9, Carnelut Peter 13, Chergie Peter 11, Cojhter Anton 4, Crepinko Matjaš 7, Čuček Matija 8, Culot Anton 6, Cupin Janez 8, Damisch Matija 14, Danko Aleksander 6, Detesky Janez 4, Depangher Franc 15, Deutschmann Jožef 8, Dobaj Vinko 10, Doberšek Franc 13, Doberšek Stefan 6, Dobrošek Mihael 11, Domig Franc 2, Donta Peter 11, Dover Simon 9, Drexler Friderik 14, Duh Vinko 6, Dunkl Janez 6, Dür Franc 3, Eibl Friderik 14, Eichinger Rupert 2, Eigner Franc 12, Engelbogen Karol 3, Erhard Franc 12, Erd Franc 14, Evorl Andrej 3, Fasching Leop. 15, Fašmon Jožef 2, Fassmann Anton 5, Fasswald Jožef 6, Fedl Jožef 6, Felberger Jurij 14, Felgitsch Andrej 11, Ferenz Henrik, Fersch Blaž, Fiedler Janez 14, Eifer Jožef 6, Zingerhut Jožef, Flucher Mihael 4, Fluck Alojzij, Fortmüller Janez 3, Fraiding Alojzij, Fras Franc 47, Freidorfer Julij 6, Freitag Matija 8, F. Freiser 10, Friedrich Anton 1, Friedrich Franc 2, Fruhwirth J. 1, Fuchs Jožef 6, Fürntratt Anton 4, Gaiser Franc 8, Garber J. 6, Garmusch Anton 2, Gartner Albin 16, Gartner Ignacij 3, Fr. Germ 2, Gingl Marko 9, Glauminger Alojzij 3, Gnaser Jožef 9, Goar Jožef 6, Göbl Jožef 14, Göhl Peter 11, Gölls Florijan 10, Golob Franc 16, Gosak Simon 13, Gradwohl Florijan 8, Graf A. 9, Grain Jožef 14, Grašič Franc 4, Grašič Alojzij 11, Grasmuck Franc 6, Grassl Avgust 7, Grassmugg Jožef 1, Gratwohl 14, Gregorič Rudolf 13, Groß Janez 3, Grössbauer Viktor 11, Großschädl Janez 11, Gruber Anton 6, Gruber Franc 3, Grubholz Anton 4, Gründl Franc 16, Gründl Jožef 13, Gschar Janez 3, Gsöls Anton 6, Guazej Franc 2, Gugli Franc 2, Gušel Stefan 4, Gutschi Andrej 13, Gutschi Janez 14, Gutschi Jožef 11, Haas A. 5, Haas Anton 14, Hackl Janez 8, Hahn Janez 14, Hainzl Anton 8, Hainzl Friderik 3, Hammer Stefan 5, Hanus Gustav 8, Harach Jožef 8, Harb Andrej 14, Haselbacher Janez 3, Hasenburger Jožef 5, Hasenburger Ludovik 6, Hauer Bogomir 5, Hauser Tibor 12, Heiden Aleksander 2, Hernach Franc 10, Hiebler Janez 8, Hödl Anton 10, Hofbauer Karol 2, Hofer Franc 2, Hoffstätter Valentin 8, Höfler Jožef 15, Holler Janez 5, Holzapfel Jožef 13, Hörzl Alojz 3, Hribernik Miha 12, Hubmann Albert 15, Hubmann Kristijan 1, Hubmann Franc 3, Hubmann Hubert 14,

Irlinger Franc 16, Jammernegg Ernest 12, Januš Franc 16, H. Jauschnigg 14, Jesovnik Janez 16, Ingolič Janez 14, Joch Karl 3, Jurše Jakob 6, Justinegg Matija 14, Kacjan Franc 2, Kager Karol 14, Kahn Anton 9, Kaiser Ferdinand 7, Kaiser Henrik 1, Kalcher Karol 16, Kapper Jožef 1, Karasek Franc 8, Karmel J. 2, Kasper Franc 3, Kastler Maks 14, Kaufmann Hnton 11, Kazian Karol 2, Kelorič Jožef 2, Keller Otokar 5, Keršan Mihael, Kienreich Matijaš 2, Kirchengast Jožef 1, Klein Rudolf 8, Avg. Kleinschuster 7, Kleinschuster Franc 11, Klementič Franc 16, Klenner Karol 14, Klepčič Janez 7, Klinc Jakob 3, Klug Franc, Kmetič Mihael 14, Knappitsch Simon 5, Knaus Jožef 4, Knaus Lenard 15, Kniely Alojzij 5, Koboth Alojzij 15, Koch Franc 6, Koch Janez 1, Kogellegg Klement 7, Kogler Avgust 13, Kohl Fr. 6, Kohl Jožef 3, Kolar Jožef 10, Kölber Jožef 6, Kölbl Karol 13, Kölldorfer Alojzij 14, Kolleger Jožef 15, Kolleger Martin 7, Koller Gustav 2, Koller Robert 13, König Franc 3, König Janez 15, Konrad Franc 5, Konrad Jurij 14, Konrad Janez 14, Konrad Ludvik 14, Kopčič Anton 15, Korseska Adolf 4, Kos Franc 14, Kowald Jožef 16, Krajnc Vinko 14, Krajner Avgust 2, Krajner Franc 16, Krajnc Ludvik 7, Krajnc Matija 15, Kramberger Janez 5, Kramberger Jožef 3, Kramberger Tomaž 6, Kramer Al. 4, Krampl Karol 7, Krapš Janez 12, Krätzenbacher Tomaž 4, Kraus Franc 8, Kraut Franc 14, Kren Jožef 15, Krotmeier Pet. 3, Krumpholz Jožef 16, Krzič Anton 13, Kübler Franc 3, Kummer Franc 13, Kurzmann Janez 2, Lačen Janez 8, Laginja Jožef 2, Laibacher Franc 8, Lambauer Jožef 1, Lamprecht Alojzij 2, Lang Anton 3, Lautner Jožef, Lebič Janez 4, Lederer Janez 13, Ledinegg Friderik 9, Ledinek Franc 10, Lettgeb Anton 10, Leitinger Leopold 6, Lebešič Martin 8, Leopold Franc 7, Lesch Janez 16, Leskovar Ferdinand 3, Lileg Janez 4, Linzer Alojzij 14, Limp Anton 5, List Alojzij 16, List Jožef 2, Löffler Franc 16, Löffler Jožef 6, Loibner Anton 6, Lopitsch Janez 2, Lorbeck Jan. 2, Lorber Alojzij 13, Lorenčič Jernej 6, Lorenec Karol 16, Löschnigg Jožef 14, Lovrišek Jožef 7, Lubičič Jožef 3, Luc Jožef 11, Lug Pave, 7, Magerl Franc 5, Maier Franc 2, Maier Franc 12, Maier Karol 7, Maier Konrad 12, Mais Karol 16, Malajner Janez 2, Malavašič Viljem 1, Mandl Janez 7, Mandl Roman 7, F. Marčič 4, Masser Karol 2, Matl Karol 6, Maurer Jožef 5, Fran Meyerhold 14, Meier Mihael 5, Meisterhofer Rudolf 5, Mejaushek Anton 5, Mengotti 3, Mesarič Lovrenc 3, Mešner Franc 3, Mihalič Filip 7, Mild Avgust 12, Minarič Janez 3, Mittendrein Jožef 12, Moitz Janez 6, Morschner Franc 14, Muhič Franc 3, A. Mühlhauser 3, Muhonik Franc 13, Muhr Franc 9, Mulec Miha 15, Muskardin Anton 1, Muster Jožef 9, Narat Karol 2, Neubauer Anton 6, Neubauer Janez 14, Neuwirth Alojzij 5, Nickl Ferdinand 10, Nighell Albert 1, Nikolausig Janez 11, Ninaus Franc 15, Nöst Jožef 10, Ofner Karol 4, Ogrič Janez 7, Olivo Janez 13, Onič Anton 6, Orač Anton 6, Ornik Franc 15, Ornik Ernest 8, Ošina Janez 1, Oster Rupert 2, Oswald Franc 10, Pabetz J. 16, Pahernik Franc 1, Pachler Nikolaj 8, Pack Jožef 1, Pajek Otton 4, Paliaga Dominik 11, Pangračič Franc 1, Paskoli Peter 6, Pastenjak Anton 15, Pavalec Sebastijan 3, Pavalec Alojzij 13, Perger Leopold 4, Perles Anton 4, Pernat Franc 13, Pernar Anton 13, Perner Janez 6, Perša Filip 8, Pertot Avgust 4, Pezdireček Ludvik 5, Petek Jakob 8, Petsche Karol 3, Petschovnik Fr. 16, Pfingstl Janez 10, Pfister Anton 16, Pichler Franc 2, Pichler Jožef 4, Pirs Franc 4, Pikhitz Jožef 12, Pittner Franc 13, Leopold Plaschg 5, Platzer Karol 12, Ploj Anton 6, Ploj Feliks 6, Pofcnič Jožef 13, Pojer Franc 14, Pold Jožef 2, Pölzl Franc 9, Pölzl Matija 1, Pongratz Ignacij 16, Pontin Franc 13, Poschannik Franc 14, Pöschl Matija 1, Pösi Franc 6, Potočnik Rajmund 3, Potožnik Janez 4, Povaletz Vinko 13, Pozarnek Jožef 15, Pozarnik Adam 4, Požornik Franc 13, Prantl Avgust 1, Prasel Matij 3, Prassl Jožef 6, Prall Peter 3, Prates Ignacij 12, Primus Franc 3, Pucher Aleksander 2, Pucher Anton 2, Puckl A. 14, Pugl Jožef 16, Pungartnik Stefan 6, Puntigam Ferdinand 12, Raffler Valentin 1, Rantl Janez 13, Rath Janez 3, Rath Janez 10, Ravasini Orest 5, Razbočan Jožef 13, Razbošek Ferdinand 2, Rebernik Franc 13, Reich Matija 3, Reich Jožef 12, Reiner Jožef 5, Reinprecht Franc 13, Reitinger Rudolf 3, Resch Matija 3, Reschka Franc 11, Ribič Franc 5, Riedl Anton 16, Riedl Peter 15, Riegler Anton 13, Ritter Janez 10, Robar Vinko 3, Robert Avgust 1, Robič Janez 15, Roiss Franc 13, Roj Franc 5, Rop Anton 4, Rossmann Franc 14, Rudorfer Caharija 8, Ruml Anton 8, Rumpel Janez 1, Rupp Ferdinand 6, Ruppl Maks 8, Rušič Matija 3, Rus Franc 9, Sackl Avgust 13, Saffran Andrej 3, Sagadin Mihael 13, Salamon Jakob 2, Sammer Franc 15, Sabler Franc 3, Schadler Franc 9, Schadler Vinko 10, Schantl Friderik 2, Schauer Jožef 10, Schauerl Rudolf 14, Scheibl Arnold 11, Scheucher 14, Scheucher Franc 11, Scheucher Friderik 14, Schigert Ulrik 11, Schindlbacher Jakob 8, Schlosser Ernest 7, Schmidt Viljem 10, Schober Alojzij 2, Schober Anton 12, Schober Janez 8, Schober Jožef 5, Schöllaut Franc 2, Schönegger Janez 6, Schönewetter Franc 9, Schrei Avgust 10, Schrei Martin 3, J. Schulz 11, Schuster Jožef 9, Schwab Janez 3, Sedlaček Anton 3, Seidl Franc 13, Seidl Leopold 12, Seifried Avgust 6, Semlič Franc 5, Semlitsch Anton 10, Semlitsch Franc 2, Senekovič Janez 13, Senica Janez 2, Seraval Franc 8, Serbinek Janez 7, Sernee Janez 4, Siebmann Franc 11, Siegl Jožef 3, Siegl Miha 9, Siegl Rihard 7, Simonič Ignacij 10, Simperl Friderik 14, Siner Janez 13, Sissek Karol 16, Sklan Karol 3, Skrobak Adalb. 14, Smurik Emerik 6, Šober Janez 1, Sokoli Franc 3, Sommer Alojzij 2, Sorko Jožef 2, Spes Franc 6, Spindler Jožef 4, Sprosec Ludovik 5, Stampfler Alojzij 10, Stangl Franc 14, Stany J. 1, Stark Peter 15, Steinbauer Avgust 3, Steinbauer Jožef 2, Jakob Steiner 4, Stelzl Jožef 8, Stering Rupert 13, Stern Avgust 4, Stern Pavel 6, Sternad Anton 6, Stiper Franc 3, Stöckler Fr. 12, Stofmeier Anton 7, Stollitz Janez 15, Stojanek Jožef 2, N. Stopar 13, Strametz Friderik 3, Strasser Ernest 3, Strauss Anton 6, Strauss Franc 5, Strohmaier Janez 2, Stumberger Alojzij 3, Stupan Ignacij 5, Sturm Karol 8, Summer Franc 14, Sunko Janez 6, Sunti Jožef 14, Supanič Alojzij 6, Suppan 14, Suran Simon 14, Süßer B. 4, Temel Jožef 11, Terant Ludovik 16, Jožef Thier 11, Thomann Janez 9, Thor Peter 3, Tischler Alojzij 11, Tober Jožef 16, Toraj Janez 11, Trabl Alojzij 5, Tropper F. 10, Tropper Janez 5, Trumer Anton 15, Trummer Jožef 3, Fran Trunk 10, Tux Rudolf 8, Ukmar Hermengild 16, Ulrich Janez 14, Unger Franc 13, Unger Jožef 2, Urbania Franc 5, Uri Janez 11, Uršler Ferdinand 5, Valher Andrej 3, Veigl Stefan 5, Verlač Janez 10, Verdelak Jožef 1, Verle Jakob 15, Vernik Anton 2, Veronik Andrej, Vidic Franc 11, Vidmar Jožef 3, Vodopivec Leopold 15, Vogrin Jožef 4, Völker Mihael 4, Wagner Franc 10, Wagner Henrik 11, Wagner Jožef 3, Wagner Jožef 6, Walch Janez 6, Walcher Franc 5, Wallner Franc 9, Walter M. 12, Waltersdorfer Janez 1, Weber Anton 12, Weber Avgust 12, Anton Weinhandl 3, Weiss Peter 1, Wendler Alojzij 9, Wendler Franc 2, Wendler Jurij 2, Wessiak Alojzij 13, Widmayer Anton 8, Wiedner Janez 2, Wiedner Janez 2 (častniški sluga), Wieser Peter 6, Wilfinger Jožef 16, Windisch Franc 14, Winter Jurij 16, Wolf Jožef 1, Wolf Jožef 2, Wonisch Friderik 3, Woschinek Franc 11, Wračko Mihael 12, Wurzing Jožef 7, Wurzing Jožef 3, Zach Aleksander 2, Zavec Peter 13, Zebe Bogomir 13, Zechner Anton 14, Zeiler Karol 2, Zelzer Peter 1, Zernko Anton 14, Zhuick Viktor 8, Zieser Alojzij 4, Zipper Karol 6, Zirngast Jakob 13, Zirngast Rupert 13, Zlatič Leopold 14, Zmugg Franc 3, Zotter Janez 3. — Stevilka pri imenu pomeni stotnjico.

O p o m b a: Uredništvo ne prevzame nobene odgovornosti za resničnost izkazov o padlih in ranjenih. Mi smo te podatke posneli po različnih virih, ki pa mnogokrat niso popolnoma zanesljivi. Posebno glede imen se pride v teh izkazih mnogokrat na sled velikim pogreškom. — Da zamoremo naše izkaze o padlih, ranjenih in ujetih izpopolniti, prosimo, da se nam poroča, če ima kdo kake zasebne podatke. — Kdor želi imeti natančna obvestila o padlih in ranjenih, naj si naroči uradne izkaze v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Weckove steklenice in aparati za vkuhanje

sadja, zelenja in mesa so priznane kot najboljše, kar spričujejo mnogobrojna najvišja odlikovanja. Ne kupujte različnih manjvrednih izdelkov!

Weckove steklenice ima v zalogi

Franč Strupi Celje

veletrgovina s steklom, porcelanom, svetilkami, šipami itd.

Najugodnejši vir za nakup šolskih predmetov za trgovce in šole

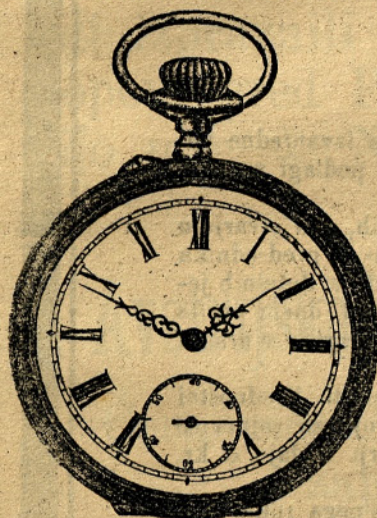
kakor raznovrstni pisemski, konceptni in strojepisemski papir, svinčnike, peresa, peresnike, kamenčke, tablice, radirke, črnilo, šolske torbice, barve, barvane svinčnike, kreda, gobice itd. se dobivajo najcenejše v velikanski izbiri pri trvdki

Goricar & Leskovšek Celje

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov in šolskih tiskov. Iustrirani cenik bre plačo na razpolago.

Ure! Ure!

V veliki izbiri in po nizkih cenah.

Srebrne ure za fante od 7 K
Srebrne ure damske od 8 K
Srebrne verižice od K 2 40
Sreb. verižice damske K 3 60
Zlate damske ure od 26 K

Za vsako uro se jamči!

Precizijske ure, Schafhausen, Zenith, Omega, Eterne.

Očala: Za kratkovidne nova, zboljšana stekla.

Franjo Bureš Maribor

urar, zlatomer in očalar,
Tegetthofova cesta 39. Prvi urar od glav. kolodvora.

Absolutno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Pohištvo razpošilja na vse strani trgovina s pohištvom

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohištvo in posteljno blago.

Navadno pohištvo od K 100. Pohištvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo nizkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohištvo iz železa, medenine in tapetiranega pohištva.

Sloboden nakup. Slobodno na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Trgovina s specerijo in z deželnimi pridelki:

Celje, Narodni dom. Franc Kolenc

Kupim suhe gobe, vinski kamen in vse deželne pridelke po najvišjih dnevnih cenah. Vedno sveže špecerijsko blago po najnižjih cenah v trgovini s specerijo in deželnimi pridelki na debelo in drobno.

Veletrgovina s specerijskim blagom in dež. pridelki.

Ivan Ravnika: Celje

Graška ulica šte. 21.

Priporočam vedno svežo in žgano kavo, kakor tudi fino čokolado in kakao.

Zaloga rudninskih voda, vrvarskega blaga in vsakovrstnih suhih in oljnatih barv.

Solidna in točna postrežba.

POZOR!

Ker je sedaj mnogo obitelji, katere pogrešajo moške, kateri so bili poklicani pod orožje, podpora pa zadostuje komaj za hrano, bo mnogim zelo težko kupiti otrokom najpo trebnjega perila in obleko za šolo. Da se omili v teh revnih časih splošno bedo, se je odločil trgovec

POZOR!

J. N. Šoštarič: Maribor,

Gospodska ulica 5, da bo za časa vojne prodajal vse blago veliko ceneje, kakor popreje. Kdor torej želi kupiti za majhen denar dobro blago, naj se nemudoma oglasi pri omenjenemu trgovcu. Vzorce in ceniki se posljejo zastonj.

OBLEKE

za ženske, moške in otroke, kakor tudi krila, vrhne jope, bluže, zimске moške suknje in raglane, se dobijo v velikanski izbiri in po najnižjih cenah v veletrgovini

R. STERMECKI V CELJU št. 301

— Pišite po cenik. —

Znano je, da se kupi

pri staroznani domači zanesljivi trgovini ne samo po ceni ampak tudi prav dobro:

Sukneno blago (štofi za moške in dečke.)
Navmodno volno za ženske in dekleta,
Najnovije perilno blago za obleke in bluže,
Platno belo in pisano za srajce in spodnje hlače,
Bage za postelje in rjuhe, brez šiva in matrace,
Srajce izgotovljene vseh velikosti za moške in ženske,
Predpasnikov velika izbira, za prati in iz črnega atlasa,
Zmiraj nevesti robe iz svile in za prati, kakor vseh vrst blaga za domačo uporabo, s čimer si pri veliki izbiri in pri nizkih cenah tudi doma svoj nakup lahko dosežete po zelo ugodnih prednostih, zato prej pošljem na zahtevanje

ZASTONJ

vsakomur svojo bogato zbirko vzorcev na razpolago.

K. Worsche Maribor
Gospodska ul. D. (Herreng.D.)

Kupujem
seno, slamo, flizol, česplje in sploh vse poljske pridelke po najvišjih cenah

Ant. Birkmaier
Maribor, Meljska cesta 29 (Mellingerstr.)

Ure

Velika zaloga ur, dragocenosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki ceni.

Tudi na obroke! Ilustrov. cenik zastonj. Gramofone od 20-200 K.

Niklasta remont.-ura	K 8 50
Pristna srebrna ura	K 7 —
Original omega ura	K 24 —
Kuhinska ura	K 10 —
Budilka, niklasta	K 8 —
Poročni prstani	K 2 —
Srebrne verižice	K 2 —

Večletna jamstva,
Nasl. Dietinger
Theod. Fehrenbach
urar in očalar
Maribor, Seapost. ulica 26
Kupujem zlatino in srebro.

Izurjene šivilje ki bi delale srajce in spodnje hlače za vojske, se naj prej ko mogoče pisмено ali ustmeno oglašijo pri gospej Gisi Weiß, plem. Schlenkerburg v Mariboru, Tegetthofov trg 5 ter naj naznanijo pogoje, pod katerimi bi prevzele delo. Platno bodo dobile.

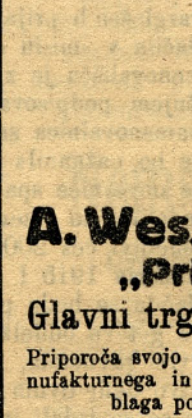

Obleke

iz modernega in najboljšega blaga v vsaki velikosti izdeluje točno in solidno po najnižjih cenah

Jakob Vezjak
krojaški mojster
v Mariboru
Grajski trg, v gradu

Imam tudi bogato zalogo izgotovljenih oblek.

A. Wesjak, Maribor „Pri železnici“

Glavni trg vogal Stolne ulice

Priporočam svojo ogromno zalogo perilnega, manufakturnega in raznovrstnega konfekcijskega blaga po jako znižanih cenah.

GOSTILNA

z mesarijo in pekarijo v dobroznanih štajerskih toplicah se s 1. decembrom t. l. da v našem. — Nadaljnjeja pojasnila da Hranilnica in posojnica na Dobrni pri Celju. 882

Podpisujte

**davka prosto 5 in pol odstotno avstrijsko vojno posojilo
iz leta 1914 zapadlo dne 1. aprila 1920.**

RAZGLAS.

Po cesarskem ukazu od 4. avgusta 1914. l., drž. zakonika štef. 202. o izvršitvi kreditnih operacij v svrhu plačila stroškov za izvanredne vojaške priprave povodom vojaških spletk izdaja c. kr. finančni minister davka prosti 5 1/2 % na vojni zajem. Skupni iznos zajma se bo določil na podlagi uspeha, katerega bo imela javna subskripcija.

Vrednostni papirji vojnega zajma se glase na imetnika in so izdani v kosih po 100, 200, 1000, 2000 in 10000 K ter v kosih, ki stvarjajo večkrat od 10000 K. Datirani so kosi dne 1. novembra 1914. l., imajo na sebi posnetek podpisa c. kr. finančnega ministra in so protipodpisani od predednika in od enega člana kontrolne komisije državnih dolgov v državnem zboru. Izdani so v nemškem jeziku, bistveni besedni tekst pa je pridoben tudi v deželnih jezikih. Vrnitev vojnega zajma se bo vršila dne 1. aprila 1920. l. C. kr. država uprava pa si pridržuje pravico, da sme vrniti zajem tudi pred 1. dnem aprila 1920. l. bodisi v celini ali deloma, prejšnja povrnitev pa je mogoča samo na podlagi redne ali najmanj trimesečne odpovedi. Ta odpoved se razglaša v uradni „Wiener Zeitung“.

Vojni zajem se obrestuje s 5 1/2 % na leto in sicer v polletnih obrokih 1 dne aprila in 1 dne oktobra vsakega leta po dospelosti. Vrednostni papirji imajo po 11 kuponov, kojih je prvi, dospelajoči 1. dne aprila 1915. l., 5 mesečen, sledeči pa so polletni. Plačilo obresti in vračilo vojnega zajma se vrši brez vsacega davčnega, pristojbinskega ali katerega drugega odbitka proti temu, da se dospeli obrestni kuponi oziroma zajemni papirji oddajo c. kr. blagajni državnih dolgov na Dunaju.

Radi zastare ugašajo terjatve iz vojnega zajma, kar se tiče glavnice, v 30. letih in kar se tiče obresti v 6 letih od dospelostnega roka.

Razpečevanje 5 1/2 % vojnega zajma ni podvrženo prometnemu davku od efektov.

Na Dunaju, dne 12. novembra 1914. l.

C. kr. finančni minister.

Vabilo na subskripcijo.

Z ozirom na predstojęči projekt Njegove Prezvišenosti gos. o. a. c. kr. finančnega ministra se razglaša sledeče:

Subskripcija se začne 16. dne novembra 1914. l.

Poprejšnja zglasila in podpisovanja se sprejmejo na sledečih mestih: pri c. kr. poštnohраниlničnem uradu na Dunaju in vseh njegovih nabiralnicah (c. kr. poštah uradih), vseh državnih kasah in davčnih uradih, pri avstro-ogrski banki, glavnem zavodu na Dunaju in njenih podružnicah v Avstriji, v Bosni in Hercegovini nadalje pri Anglo-Oesterr. Bank. Dunaj; Wiener Bank Verein, Dunaj; K. k. priv. Allgem. Boden-Credit-Anstalt Dunaj; K. k. priv. Oesterr. Credit-Anstalt für Handel und Gewerbe, Dunaj; Allgemeine Depositenbank, Dunaj; Nieder-Oesterr. Eskomptegesellschaft, Dunaj; K. k. priv. Oesterr. Länderbank, Dunaj; K. k. priv. Bank u. Wechselstuben-Aktiengesellschaft „Mercur“, Dunaj; Bankhaus S. M. v. Rothschild, Dunaj; Unionbank, Dunaj; Jadranska banka, Trst; K. k. priv. Allgem. Verkehrsbank, Dunaj; Banca Commerciale Triestina, Trst; Bank für Ober-Oesterreich u. Salzburg, Linz; Bielitz-Balaer Eskompte- und Wechsel Bank, Bielitz; Böhmsche Eskompte Bank, Praga; Böhmsche Industrial-Bank, Praga; K. k. priv. Union Bank, Praga; Galizische Bank für Handel und Industrie, Krakov; Industriebank für das Königreich Galizien u. Lodomerien samt dem Grossherzogtum Krakau, Lwów; Ljubljanska kreditna banka, Ljubljana; Landesbank des Königreiches Böhmen, Praga; Landesbank des Königreiches Galizien etc.; K. k. priv. Mährische Eskompte Bank, Brno; Mährisch-Ostrauer Handels- u. Gewerbe-Bank, Mähr.-Ostrau; Oesterr. Industrie u. Handels-Bank, Dunaj; K. k. priv. Steiermärkische Eskompte-Bank, Graz; Ustřední banka českých spořitelien, Praga; Wiener Lombard- und Eskompte-Bank, Dunaj; Zentralbank der Deutschen Sparkassen, Praga; Zivnostenska banka, Praga in pri tuzemskih podružnicah teh bančnih zavodov med povsod običajnimi uradnimi urami.

Poprejšnja zglasila in podpisovanja se mogó vršiti tudi s pomočjo drugih avstrijskih bank, hranilnic, zavarovalnih zavodov in privatnih bankirjev.

Za podpisovanje in na prejšnja zglasila veljajo naslednja določila:

Podpisovalna cena je določena s 97-50 % dodavši 5 1/2 % obresti od kosa za čas od 1. novembra 1914. l. do dneva, ko se papirji prevzamejo.

2. Prejšnje zglasilo in podpisovanje se vrši na temelju zglasilnega obrazca, zato določenega, ki se dobi brezplačno pri imenovanih mestih. Subskripcija je mogoča tudi pismeno, ne da bi se rabil zglasilni vzorec in sicer v tej obliki:

„Na podlagi razgl. šen. prijavnih pogojev se naročujem na Nom. K. . . . 5 1/2 % nega avstrijskega vojnega zajma od 1. 1914, ter se zavezujem glede sprejetja in plačila v smislu dodelitve.“

Vsakemu znamenovalšču je z dovoljenjem finančnega ministra pridržano, določiti visokost vsake posamezne dodelitve.

3. Pri poprejšnjem podpisovanju in subskripciji se položi varščina od 10 % podpisanega nominalnega zneska, in sicer v gotovini ali pa v takih efektih, ki jih dotična znamenovalnica smatra za d. p. s. t. e.

4. Dodelitev se bo raznanila čim prej po zaključeni subskripciji ter se bo čenem podpisnik o tem obvestil.

5. Za dodelene obveznice spadajoči iznos se mora takole vplačati:

1. pri dodelitvi do vseh 200 K dne 4. decembra 1914 l. s celim zneskom.

2. pri dodelitvi čez 200 K dne 4. decembra 1914 l. 30 %, dne 16. decembra 1914 l. 30 %, dne 2. januarja 1915 l. 20 % in dne 15. januarja 1915 l. ostanek cele protivrednosti.

Pri prvem vplačilu se bode položena varščina zaračunala ali povrnila.

6. Zg. asitve na gotove oddelke se zmore samo toliko upoštevati, koliko smatra znamenovalnica, da more ustreči.

7. Oddaja se vrši ravnotam, kjer se je znamenovalo.

8. Do izgotovitve definitivnih kosov se znamenovalcem izroče interimni listi, ki se zamenjajo v definitivne kose brez vračunanja zamenjalne pristojbine na istem kraju, kjer so se izdali interimni listi.

Za izvršitev subskripcij pri c. kr. poštnohраниlničnem uradu na Dunaju in pri od njega pooblaščenih nabiralnicah (c. kr. poštah uradih) veljajo določila, ki jih posebej razglasi c. kr. poštnohраниlnični urad.

Avstro-ogrška banka in blagajnica za vojna posojila (Kriegsdarlehenkasse) dajeja proti temu, da se polote zadolžnice, oziroma začasnice vojnega zajma kakor ročna zastava, posojila po obrestni meri, ki je znižana za 1/2 procenta, namreč po vs. kokratni oficijalni eskomptni obrestni meri. Ta udobna obrestna mera ostane pa v krepsti do daljnjega najmanj pa še eno leto.

Omenjena dva zavoda delita posojila po znižani obrestni meri tudi na druge pripravne vrednosne papirje, ako je posojilo namenjeno za plačilo zneska, ki je bil subskribiran na podlagi tega povabila.

Po §§ 4 in 5 cesarskega ukaza od 27. septembra 1914 l. o odlogu zasebno-pravnih denarnih terjatev se morejo brezomejitve za vplačilo na zajem nazaj zahtevati iznosi na tekočem računu, iz vlog proti zakladnicam in iz vlog v vložne knjišice.

Na Dunaju, meseca novembra 1914. l.

935